

22nd March 1955]

[Mr. Speaker]

Procedure' in Universities. I dragged in the name of Raja Sri Muthiah Chettiar because he is the Pro-Chancellor of the Annamalai University and he can use his influence to have this diploma course introduced in the Annamalai University. Very few in our country know anything about 'Parliamentary Procedure'. Before the attainment of freedom, we had only the freedom of speech. But after the attainment of our freedom, we enjoy certain privileges. People must be made aware of these privileges and rules of Parliamentary Procedure. Therefore, I hope that this diploma course in 'Parliamentary Procedure' will be introduced in Universities for the good of our country. I suggest that Mr. Krishna Ayyar may be appointed as part-time Professor for this course.

"Sri Krishna Ayyar is going to retire shortly but one thing about him is that he is in sound health. I do not know when I attain his age of 70 years whether I will be in that condition of health. In his letter^a which I read to the House yesterday, he wished me and the House long life and prosperity. I reciprocate him by wishing him long life and peace of mind which is very necessary in a man's life. I hope now and then he will come to our House and when he comes here, he will be given an honoured seat and that much I can assure him. (Laughter.) Before I put the Resolution to the vote of the House I request hon. Members to approve it not in the usual way or by clapping which is unparliamentary but by thumping the tables. I shall now read the resolution :

'That the Honourable Speaker be requested to convey to Sri R. V. Krishna Ayyar, B.A., M.L., on his laying down of the office of the Secretary to the State Legislature, Madras, the assurance of this House's sincere appreciation of the distinguished and outstanding services which, by his ever ready advice and his great knowledge of the law and custom of the Legislature, he has rendered to it and to all its Members in the conduct of their business during the years 1924 to 1941 and 1952 to 1955, all of which have been spent at the Table.'

Before I put the motion to the vote of the House, I wish to say that the Speaker should not take part in the voting unless there is a tie. I think I can join all the hon. Members in thumping the table as a mark of passing this motion unanimously."

The motion was passed *nem con*, amidst thunderous thumping from all sides of the House, the Hon. the Speaker also participating.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—*cont.*

(1) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF—*cont.*

MR. SPEAKER :—"Now, let us take up the next item in the agenda, viz., Voting on Demands."

SRI K. VINAYAKAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியத்தின்மீது திருவாளர் கல்யாணசுந்தரம் கொண்டு வந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை

10-31
a.m.

[Sri K. Vinayakam]

[22nd March 1955]

ஆதரித்து நான் பேச விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தை 'எஞ்சிய சென்னை ராஜ்யம்' என்று சொல்வதை மாற்றி, 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று அவர் வற்புறுத்திச் சொன்னார். இப்படிச் செய்வதினால் என்ன தொந்தரவு இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

“ஒரு தோப்பில் 90 புளிய மரங்களும் 10 வேப்ப மரங்களும் இருந்து, பிறகு பத்து வேப்பமரங்கள் வெட்டப்பட்டுவிட்டால் அந்தத் தோப்பை புளியந்தோப்பு என்று சொல்வதா, அல்லது 'எஞ்சிய புளியந்தோப்பு' என்று சொல்வதா என்பதை சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம் முடைய ராஜ்யத்தில் பெருவாரியாக இருக்கிற மாவட்டங்கள் தமிழ் மாவட்டங்கள்தான். ஒரு மலையாள மாவட்டமும் ஒரு கன்னட மாவட்டமும் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதால் எஞ்சிய சென்னை ராஜ்யம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கக்கூடாது என்று சொன்னால் அது சரியான வாதம் அல்ல. அனேகமாக தமிழர்களே அமைச்சர்களாக இருப்பதினாலும், தமிழர்களுக்கெல்லாம் சிறந்த தமிழ் ராக இருக்கிற கனம் திரு. காமராஜ் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருக்கும் நேரத்திலே நம்முடைய ராஜ்யத்தை தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதன் மூலம் அவர் தனக்கு ஒரு நிரந்தரமான பெருமையை தேடிக்கொள்ளலாம். அப்படி செய்வதற்குமுன் தற்போது ஆந்திர ராஜ்யத்தில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கும் தமிழ் பிரதேசங்களை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்த்துவிடுவதற்கு தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நேற்றுப் பிறந்த ஆந்திர நாடு இது விஷயத்தில் தொல்லை கொடுத்துவருகிறது.

“தமிழ்நாட்டில் தெற்குப் பகுதியிலும் தமிழ் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் தமிழ் பகுதிகள் இருக்கின்றன என்பது அரசாங்கமே ஒத்துக்கொண்ட ஒரு உண்மை. திருவாங்கூர்-கொச்சியிலுள்ள தமிழ் பகுதிகள் உடனடியாக தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கப்படவேண்டும். அதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை நமது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

“இம்மாதிரி தமிழ் பகுதிகள் ஆந்திர நாட்டிலும் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலும் சேர்ந்திருப்பதன் காரணமாக அங்குள்ள தமிழ் மக்கள் பல கஷ்டங்களுக்கு உட்படுகிறார்கள். உதாரணமாக ஆந்திர நாட்டில் இருக்கும் தமிழ் பிரதேசங்களில் இருப்பவர்கள் தமிழில் கணக்கு வைத்துக்கொள்வதற்குக்கூட அனுமதிக்கப்படாமல் தெலுங்கில் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். பள்ளிக் கூடங்களில் படிக்கும் தமிழ் மாணவர்களுக்கும் மொழி விஷயத்தில் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன. உத்தியோகத்தில் இருக்கும் தமிழர்கள், தெலுங்கு கற்றிருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். ஆனால் இங்குள்ள தெலுங்கர்கள் விஷயத்தில் நாம் அந்த அளவுக்கு தீவிரமாக நடந்துகொள்வதில்லை. இங்குள்ள தெலுங்கர்கள் ஆந்திரத்திற்குப் போய் விடவேண்டுமென்றோ, தமிழ் படித்தால்தான் உத்தியோகம், இல்லாவிட்டால் உத்தியோகம் கிடையாது என்றோ நாம் சொல்லத் திடையாது. அந்த அளவுக்கு நாம் பறந்த மனப்பான்மையோடு இருக்கிறோம். அதைப் போலவே அவர்களுக்கும் அந்த மனப்பான்மை இருக்கவேண்டியது அவசியம் அல்லவா? அவர்கள் அம்மாதிரி நடந்துகொள்வதில்லை.

“நம்முடைய நாட்டிற்கு தயவு செய்து தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைக்க வேண்டும். 'எஞ்சிய சென்னை ராஜ்யம்' என்று சொல்லக்கூடாது என்று நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் தமிழர்களுடைய குறைகள் நீங்குவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஆந்திரர்கள் அங்குள்ள தமிழ் பகுதிகளை தமிழ்நாட்டோடு விட்டுவிடுவதற்கு ஒத்துழைப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு பெருமையை தேடிக்கொள்ளவும் அவர்களுடைய பரந்த மனப்பான்மையை நிரூபிக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை நம்முடைய சர்க்கார் செய்வார்களானால்

22nd March 1955] [Sri K. Vinayakam]

உண்மையிலேயே தமிழ்நாட்டு மக்கள் இந்த சர்க்காரை பெரிதும் வாழ்த்துவார்கள். சென்னை ராஜ்யம் (Madras State) என்ற பெயரை நீடித்து வைத்திருப்பதானது யாரையோ திருப்தி படுத்துவதற்காக இருக்கிறது.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ எந்தத் தலைப்பின் கீழ் ஸ்ரீ வினாயகம் பேசுகிறார் என்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. ஆந்திர தமிழ் நாடு பிரிவினைப்பற்றி பேசுகிறாரா ? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ நான் பேசுவது பொருத்தமான விஷயம்தான். தாத்தா கொஞ்சம் தயவு செய்து சும்மா இருந்தால் போதும்.”

MR. SPEAKER :—“ அங்கத்தினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்வது கூடாது.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ சென்னை அரசாங்கம் என்ற பெயரை இன்னும் வைத்திருப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். சென்னை அரசாங்கம்தான். இல்லையென்று சொல்ல வில்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்கள் இருப்பதினால் சென்னை ராஜ்யம் என்ற பெயர் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி தமிழ்நாடு என்ற பெயர் வைக்கக்கூடாது என்று சொல்வது ஒரு சிலரை திருப்திப்படுத்தக்கூடிய முறையில் இருக்கிறதே யொழிய உண்மையிலேயே இது நியாயமாக இல்லை. தமிழ்நாடு என்று பெயரை வைத்து விட்டால் போதும். இது மொழி பேசுவார்கள் தங்கள் தங்களுடைய மொழியில் பேசுவதற்கு சேர்ந்து கொள்ளலாம். அது வரையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளையும் உரிமைகளையும் நாம் கொடுப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆகவே தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைப்பதனால் எந்த விதமான கோளாறும் ஏற்பட முடியாது என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ திரு கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த உவ்ருப்பிரேரணையில் ‘ To secure equitable adjustments of boundary with Andhra State ’ என்று விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இதைத்தான் நான் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தமிழ்மக்கள் ஆந்திர தேசத்தில் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். தெலுங்கு படிக்காதவர்களுக்கு உத்தியோகம் இல்லை என்று திட்ட வட்டமாக ஒரு உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். சித்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஒருவர் தமிழ் படித்தவராக இருந்து உத்தியோகம் வேண்டுமென்று மனு போட்டால் ‘ நீ ஆந்திரன் இல்லை, ஆகவே உத்தியோகம் கொடுக்க முடியாது ’ என்று சொல்லி உத்தியோகம் தர மறுக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் அப்படிச் செய்வதில்லை. அங்கு இருக்கும் தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ் படிக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட அவதியான நிலையில் அங்குள்ள தமிழ் மக்களை விட்டு வைத்திருப்பது நியாயமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். எங்களைப் போன்ற ஒரு சிலர் எல்லை விஷயமாக அதிக ஊக்கம் செலுத்தி வருகிறோம். ஆகையால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதை வற்புறுத்துகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவும் சித்தூர் தமிழ் பகுதிகளை தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதற்காகவும் சர்க்கார் கட்சியினர் இது விஷயத்தில் ஒதுங்கி இருக்கக்கூடாது. இது குறிப்பிட்ட ஒரு சிலருடைய பிரச்சனை மட்டுமல்ல. தேசிய பிரச்சனையாகும். எல்லாத் தமிழர்களையும் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை. காங்கிரஸ் கட்சியோ கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ வேறு எந்த கட்சியினருடைய பிரச்சனையோ அல்ல. எல்லொருமே சேர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாகும். இப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு என்னென்ன திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும்.

“ ஆந்திர ராஜ்யத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மந்திரி சபை இல்லாத காரணத்தினால் நம்முடைய சர்க்காரும் ஆந்திர சர்க்காரும் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முடியாத ஒரு நிலை இருந்து வந்தது ” என்று

[Sri K. Vinayakam]

[22nd March 1955]

டெல்லியிலிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது. இன்றைய சென்னை சர்க்கார் அதைத் திருத்த வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் வைத்திருக்கிறது. சென்ற மந்திரி சபையில் முதல் அமைச்சராக இருந்த ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச் சாரியார் அவர்கள் சென்னை நகரத்தை தமிழ்நாட்டுக்கு வாங்கித்தந்தார் என்ற பெருமை அவருக்கு இருக்கிறது. அதற்காக தமிழ்நாட்டினர் அவருக்கு பெரிதும் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இப்பொழுது முதல் அமைச்சராக இருக்கும் கனம் திரு. காமராஜ் அவர்கள் இதர ராஜ்யங்களிலுள்ள தமிழ்ப்பகுதிகளை தமிழ்நாட்டோடு சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்வதோடு கூட தமிழ் ராஜ்யம் என்ற பெயரை வைப்பதற்கும் காரணமாக இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் அவர்கள் செய்வார்களானால் அவருக்கு தமிழ் மக்கள் என்றென்றும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். இப்பிரச்சினையை இனியும் தன்விடப் போடக்கூடாது. உடனடியாக ஆந்திர அரசாங்கத்தோடு சித்தூர், தமிழ் பகுதிகள் விஷயமாக பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

“ஆந்திர ராஜ்ய தமிழ் பகுதிகளில் தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களே இல்லை. மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அங்குள்ள தமிழ் மாணவர்களுக்கு உதவிச் சம்பளம் தரவேண்டுமென்று ஏற்கனவே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அதன்படி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு உபகாரச்சம்பளம் கிடைக்கும். அடுத்த ஆண்டு கிடைக்கும் என்று நிச்சயம் இல்லை. இந்தநிலைமையில் தமிழ் மாணவர்கள் அங்கு அவதிப்படுகிறார்கள்.

“திருத்தணி பஞ்சாயத்து போர்டு நடவடிக்கைகள் தமிழில் இருந்தன என்பதற்காக அந்த பஞ்சாயத்து போர்டின் பேரில் ஆந்திர சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ‘சூபர்சீட்’ செய்து விட்டார்கள். இது விஷயத்தைப் பற்றியும் நம்முடைய சர்க்கார் ஆந்திர சர்க்காரோடு விவாதிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் தமிழ்மக்கள் வசிக் கும் இடத்தில் தமிழ் நடவடிக்கைகள் நடப்பது எப்படிச் குற்றமாகும்?

“ஒருசில இடங்களில் தமிழர்கள் வெற்றிப்பெற்றார்கள். வேறு இடங்களில் தோல்வி அடைந்தார்கள். அதிகமாக தமிழர்கள் இருந்தார்கள். அப்படி இருந்தும் ஏன் தமிழர்கள் வெற்றிப்பெறாமல் ஆந்திரர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள் என்ற கேள்வி எழுந்தால் அதற்கு நான் ஒன்றை எடுத்துச் சொல்லி ஞாபகம் படுத்த விரும்புகிறேன். கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் அந்தப்பகுதியில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது ஆந்திர நாட்டு அமைச்சரோடு ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினார். தமிழ் மக்கள் நிறைந்த அந்தக்கூட்டத்தில் ‘தமிழர்கள் காங்கிரசுக்கு ஒட்டுப்போட வேண்டும்’ என்று தமிழர்கள் சார்பில் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர் அப்படிச் செய்ததைக் குற்றம் என்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. தமிழ் மக்கள் சார்பாக பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும், கனம் காமராஜ் அவர்களும் தமிழருக்கு ஒட்டு போட வேண்டாம். எல்லா கமிஷன் அதை கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்ற முறையில் அறிக்கைவிட்டார்கள்.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“On a point of order, Sir. The hon. Member is referring to the speeches made by Members of the House in their individual capacity outside the House. May I know whether it is relevant?”

DEPUTY SPEAKER :—“It is perfectly relevant. The hon. Member can go on with his speech.”

SRI K. VINAYAKAM :—“தீர்மானத்தை யொட்டித்தான் பேசுகிறேன். தீர்மானத்திலிருந்து ஒரு அணுகூட பிசகாமல்தான் பேசுகிறேன்.

22nd March 1955]

[Sri K. Vinayakam]

“இப்படி பொறுப்புள்ள அமைச்சர்களும், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவரான கக்கன் போன்றவர்களும், மத்திய அரசாங்க மந்திரியான டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்கள் அப்பகுதிகளுக்கு வந்து தமிழர்களைப் பார்த்து ஒரு சில காரணத்திற்காக தமிழர்களுக்கு ஒட்டுப் போடக்கூடாது என்று பிரசாரம் செய்யலாமா?”

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR:—“On a point of order, Sir. May I know how all these matters referred to by the hon. Member come under this Demand—Heads of State, Ministers, and Headquarters Staff?”

SRI K. VINAYAKAM:—“நன்கு படித்துப்பார்த்துக்கொண்டு கேட்கவேண்டும்.”

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR:—“நன்கு படித்துப் பார்த்துக்கொண்டுதான் கேட்கிறேன். நான் எக்ஸ்பிளனேஷன்தான் சபாநாயகரைக் கேட்கின்றேன்?”

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—“So far I am able to see, what the hon. Member means is the influence of the present Chief Minister of Madras, the Hon. the Minister for Agriculture and that of the President of T.N.C.C. is more overriding than that of the hon. Member.”

SRI K. VINAYAKAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலேயே ஒரு நிமிஷமாகிவிட்டது. யாருக்கு செல்வாக்கு இருந்தாலும், அதைப்பற்றி கவலைப்பட வில்லை. இதிலெல்லாம் கட்சி மனப்பான்மை பாராட்டாமல் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா? அதே நேரத்திலே நம் தமிழ்நாட்டிற்குத் தெற்கே தமிழர்கள் வசிக்கின்ற திருவாங்கூர் பிரதேசம் இருக்கிறது. அதுவும் நம் தமிழ்நாட்டுடன் சேர்வதற்கான வழிகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் சேர்வதோடு, நம்முடைய அரசாங்க மொழி, ஆட்சி மொழி தமிழிலே நடப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். காரணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு இடத்தில் சென்னை கலாசாலையில் பிரதேச மொழியில் நடப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்வகலாசாலை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி அவர்கள் செய்ய வில்லையானால், அரசாங்கமே அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். The Government will step into it என்று கூறியிருக்கின்றார். யாருக்குமே தலையிடுவதற்கு அவ்வளவு அதிகாரமில்லாத தனிப்பட்ட ஸ்தாபனம் Autonomous body விஷயத்தில் சர்க்கார் தலையிடும் என்று சொல்லும்போது, அதை விட நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய சார்பிலே தன்னுடைய நேரடியான அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களில் இந்தப் பிரதேச மொழியைப் புகுத்துவதற்கான திட்டங்கள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதைப் பரிசீலித்து செய்யக்கூடாது? ஆகவே இவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கின்றேன்.”

* SRI O. KORAN:—“മിസ്റ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, നമ്മുടെ ഭരണത്തിന്റെ മേലേ തയയ്ക്കപ്പെട്ട വകുപ്പുകളുടെ ചെലവിനായി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ധനാഭ്യർത്ഥനയെപ്പറ്റി ചുഴ്ചയേറിയതും ചില പ്രത്യേകകാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ഷാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒന്നാമതെന്ന നമ്മുടെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ മേലേ തയയ്ക്കപ്പെട്ട ആളുകൾക്കു സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾ ഒരു ഹരജിയോ മേജോ റാഞ്ചമോ അയച്ചാൽ ഒരു മറുപടി കൊടുക്കുക എന്ന റേറ്റാപ്പിസം Red tapism ഇന്നും പഴയപടി തുടരുകയാണ്. ഒരു ജനാധിപത്യഭരണത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ ദോഷം മൺ ചുവപ്പുനാടുകൊണ്ടുള്ള കാലവിലംബം. ജനങ്ങളുടെ ആവലാതികളും ആവശ്യം

10-43
p.m.

[Sri O. Koran]

[22nd March 1955]

ഞളും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയാൽ അതിനുവേണ്ട പരിഹാരം കാണുകയെന്നുള്ളതും എന്തു പരിഹാരമാണ് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു അതതു ആളുകളെ അറിയിക്കുകയെന്നുള്ളതും വളരെ മുഖ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ജനാധിപത്യമെന്ന പേര് സാർവ്വമാണെങ്കിൽ അത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങളും മറുപള്ള ആളുകളും വളരെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഈ സഭയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതാണ്. മന്ത്രിമാർ എടുക്കുന്ന നിലയെ ആശ്രയിച്ചാണ് സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾക്കു ജനാധിപത്യഭരണത്തിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടാവുകയോ ഇല്ലാത്തവയെന്നു ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ ജനാധിപത്യഭരണം നല്ല കീഴ്വശകൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നോ മുന്നോട്ടു പോകുന്നതെന്നു അല്ല അതേപോലെക്കണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നല്ല കീഴ്വശകൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടല്ല ഇവിടത്തെ ജനാധിപത്യഭരണം മുന്നേറുന്നതെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ എനിക്ക് പൂസനമുണ്ട്. ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. സംസ്ഥാനപുനസ്സംഘടനാ കമ്മീഷൻ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പര്യടനം നടത്തി തെളിവെടുത്ത കൂട്ടത്തിൽ മലപ്പുറം പരികയങ്ങളായി. ആ അവസരത്തിൽ ഇവിടത്തെ ധനകാര്യമന്ത്രി ശ്രീ സി. സുബ്രഹ്മണ്യം പുരോഗതിയെക്കുറിച്ചും ഭരണകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും വെളിച്ചം കൊണ്ടു കമ്മീഷൻ മുമ്പിൽ തെളിവു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പുരോഗതിയെക്കുറിച്ചും ഭരണകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു മന്ത്രി ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷയെ മാത്രം പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നത് നടത്തിയതും തെളിവുകൊടുത്തതും വളരെ തെറ്റായ ഒരു നടപടിയാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയല്ല.

“നമ്മെ എല്ലാം ഈ സഭയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തതായതു പൊതുജനങ്ങളോടു നമുക്കൊരു കടമയുണ്ട്. നമുക്കു വേണ്ടു നല്ല ഈ സഭയിലേക്കു കയറാൻ ഇന്നാട്ടിലെ സാധാരണ ജനങ്ങൾ വളരെ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. നാട്ടുവാഴ്ച-ജന്മിവാഴ്ചയിൻകീഴിൽ കഷ്ടതയനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ രാജ്യത്തെ സാധാരണജനങ്ങൾ, തൊഴിലാളികൾക്കു വിടാത്തതും, പഴയ ഭരണം മാറി ജനാധിപത്യഭരണം വന്നപ്പോൾ വളരെയെല്ലാം പ്രതീക്ഷകളോടെയാണ് നമുക്കു വേണ്ടു നല്ല ഈ സഭയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തതായിട്ടുള്ളത്. നാട്ടിനേയും നാട്ടാരേയും ബാധിക്കുന്ന എത്രയോ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങൾ ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അവക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം ചെയ്യണം. ആങ്ങളുടെ കക്കിനേത്തുപോയ ഡോക്ടർ കെ. ബി. മേദനോൻ തന്നെ പലപ്പോഴും ഈ കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കാമ്പുങ്ങളെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി അന്വേഷണം നടത്തുകയും അടിസ്ഥാനമായി നിവൃത്തിമാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് മന്ത്രിമാരുടെ കടമയാണ്. ഈ രാജ്യത്തു ജനാധിപത്യഭരണം നല്ല നിലയിൽ നടക്കുന്നുവെന്നു വിശ്വാസം പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകണമെന്നതിൽ അവരുടെ പ്രതിനിധികൾ ഈ സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു ബോധ്യം അല്പം ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഗവണ്മെന്റ് അതു ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ നല്ല മുന്നേറ്റം പറയാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. ജനപ്രതിനിധികൾ ഇവിടെ ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റ് പറയത്തക്ക ശ്രദ്ധചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ.

“ജനാധിപത്യഭരണസമ്പ്രദായത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു ഘടകമാണ് പ്രതിപക്ഷം. ഇന്നു ഇവിടെ പ്രതിപക്ഷത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നത് എങ്ങനെ എന്നു പരിശോധിച്ചാൽ വളരെ പരിതാപകരമായ ഒരു നിലയാണ് കാണുന്നത്. പ്രതിപക്ഷങ്ങളെ ഏതു വിധവും നശിപ്പിക്കുകയെന്നല്ലാതെ ജനാധിപത്യഭരണത്തിന്റെ വിജയത്തിന്നു കഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതായ ഒരു ഘടകമാണ് പ്രതിപക്ഷകക്ഷിയെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു അതിനെ ആദരിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്ന ഒരു പാട്ടാണ് ഇവിടെയില്ല. ജനാധിപത്യത്തെ അടിമറുട്ടു മുടിയോളം നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികളാണ് ഇന്നു ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സുരക്ഷയും സുസംഘടിതവുമായ ഒരു എതിർപക്ഷകക്ഷി വളർത്തുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളെ ഗവണ്മെന്റ് കരുതിക്കൂട്ടി നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്രതിപക്ഷത്തെ ആദരിക്കുകയും പ്രതിപക്ഷകക്ഷികളിലെ അംഗങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു മതിയായ ഗൗരവം നൽകി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതു് പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ വലുതായ തനിമിതും ജനാധിപത്യത്തിന്റെതെന്നു മുന്നേറുന്നതിനും വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. ജനാധിപത്യഭരണത്തിൽ അടിയുറച്ച വിശ്വാസമുള്ള ഒരു പാട്ടിയാണ് പി. എസ്. പി. ആങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങളിലെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് തുറന്നുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

22nd March 1955]

[Sri O. Koran]

ങ്ങമെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതിൽ എനിക്ക് ഉണ്ടാകാത്തതുമാത്രമല്ല. മുതുകാട്ട് സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു യോജിപ്പ് മനോഭാവം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും തൃപ്തികരമായ ഒരു തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു സന്തോഷപ്രദമാണ്. അതുപോലെ മറ്റെല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളെയും ഗവണ്മെന്റ് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കൂട്ടുകണിപ്പെടുന്നതാണ് എന്റെ ആവലാതി. മേലാലകിലും ഈ സഭയിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കുമെന്നും അടിയന്തിരമായി വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഇന്ന് പലപല നിയമങ്ങൾ നിലവില്പ്തം. ഈ നിയമങ്ങളെല്ലാം ശരിയായി പാലിയപ്പെടുന്നുണ്ടോ, സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം ഇതാണ് നിന്നു ശയം പറയാം. പല നിയമങ്ങളും നിരന്തരമായി ലംഘിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് ആദ്യം നിക്ഷേപിക്കാനാവാത്ത ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. കേന്ദ്ര പ്രവേശനനിയമം പാസ്സാക്കിയിട്ട് അഞ്ചു കൊല്ലമായി. സാമൂഹ്യാവശേഷപരിഹരണനിയമവും പാസ്സാക്കിയിട്ട് കുറേ കൊല്ലങ്ങളായി. രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറു കൊല്ലത്തിലധികം കാലംകൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തു വർദ്ധിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള ജനവിപ്ലവസംഭവങ്ങളും ജന്മനാമരണങ്ങളും തുടച്ചുനീക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളാണിവ. അധിപതിന്റെ പേരിൽ അക്രമിനിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഹരിജനങ്ങൾക്കു കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച ആരാധന നടത്തുന്നതിനു അവകാശം നൽകിക്കൊടുക്കുകയാണ് കേന്ദ്ര പ്രവേശനനിയമം. ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമൂഹികാവശ്യങ്ങൾ നീക്കി പൂർണ്ണമായ പൗരസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ഹോട്ടൽ, ബാർബർഷാപ്പ് മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പരവശനമാവേണ്ടിയിട്ടുകൊണ്ട് പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള നിയമമാണ് സാമൂഹികാവശ്യപരിഹരണനിയമം. ഇങ്ങനെ നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ, ആ നിയമങ്ങൾ എത്രമാത്രം പരിപാലിക്കപ്പെടുന്നു, എത്രമാത്രം ലംഘിക്കപ്പെടുന്നു, ആരെല്ലാം അതിനെ ഭൂതപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു എന്നൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് അന്വേഷിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിവില്ല. ഈ അടുത്ത കാലത്തു നടന്ന ഒരു ഉപഹരണം പറയാം. കരുന്നൂത താലൂക്കിൽ ഇരിപ്പത്തു കേന്ദ്രത്തിനടുത്തുള്ള വസ്തികൂടി നടന്നുകുടുത്തു എന്ന കുറഞ്ഞിന്നെ കണ്ണനെ ഒരു ഹരിജനെ വേദമുക്കൾ ചേർന്ന മർദ്ദിച്ചിട്ട് നാലുക്കൾ അധികമായി. അതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കാനാളില്ല. ഇക്കാലത്തും ഈ മാതിരി സംഭവങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു നിർദ്ദയകരമെന്നു മാത്രമല്ല, രാജ്യത്തിനകത്തുനിന്നു അവരനെ കരയും കൂടിയാണ്. മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഇത്തരം സംഭവങ്ങളാണ് അന്യ രാജ്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രശസ്തിയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനിന്നു സംഭവങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇന്ത്യയിൽ വസ്തുവിവേചനവും അധിപതിയും ഭയങ്കരമായ നിലയിൽ ഇന്നും ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ‘ന്യൂയോക്ക് ടൈംസ്’ മുതലായ പത്രങ്ങൾ പ്രചാരണം നടത്തുന്നത്. വൈദ്യനാഥകേന്ദ്രത്തിൽ വിനോബാജി ഒരു സംഘം ഹരിജനങ്ങളുമായി പോയിട്ട് ഒരു കൂട്ടം യഥാസ്ഥികന്മാർ അവരെ തടഞ്ഞു നിൽക്കുകയും അടിച്ചോടിക്കുകയും ചെയ്യുകയായി നാം പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചു. അതുപോലെ മൈസൂരിൽ ദശരഥ സത്യാഗ്രഹസമരമായിട്ട് ഗുസ്തി നടത്താൻ ശ്രമിച്ച ഹരിജനങ്ങളെ അടിച്ചോടിക്കുകയുണ്ടായെന്നും അതിനെത്തുടർന്നു ഗുസ്തിതന്നെ വേണ്ടെന്നു വച്ചുവെന്നും കേട്ടു. ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ‘ന്യൂയോക്ക് ടൈംസ്’ മുതലായ പത്രങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ ഭയങ്കരമായ അധിപതികാരവും വ്യക്തിവിവേചനവും നിലനില്പുണ്ടെന്നു പ്രചാരണം നടത്തുന്നത്. നിയമങ്ങൾ എത്രതന്നെ നല്ലതായാലും അവ നടപ്പിൽവരത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിയമംകൊണ്ട് എന്താണ് പ്രയോജനം? വർണ്ണവിവേചനത്തിന്നെതിരായി 150 കൊല്ലത്തിനുമുമ്പെ അമേരിക്കയിൽ നിയമം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആ നിയമം ശരിയായി നടപ്പിൽ വരുത്താൻ അവിടത്തെ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇന്നും അമേരിക്കയിൽ വർണ്ണവിവേചനത്തിന്റെ കാക്കശ്ശം കുറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നാണ് അറിയുന്നത്. പ്രസിദ്ധ നിഗ്രോ തായകനായ മിസ്റ്റർ പോൾ റോബിൻസൺ പാരിസ്സിൽവെച്ചു കൂടിയ ബുദ്ധിജീവികളുടെ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു ഇതിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. അമേരിക്കയിൽ നിയമമില്ലായ്മയല്ല. പക്ഷെ നിയമം നടപ്പിൽവരുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് കഴുപ്പത്തിന്നു കാരണം. അതുപോലെ ഇവിടെയും നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പരഞ്ഞു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്നാൽ അധിപതിയും അവശതകളുമാണ് നിങ്ങളുടെ

[22nd March 1955]

10-54
p.m.

“ மந்திரிகள் கிராமங்களுக்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் வருவதால் இன்னும் பல்வித நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும், கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு பிற்போக்கான பகுதிகளாகிய திருச்செந்தூர், நாங்கோநேரி ஆகிய பண்டைய நம்பி வாழும் பகுதிகளுக்கு வந்து, சாதாரண உபயோகத்தில் (Rough use) இருக்கும் பொருள்களை அமெரிக்கா போன்ற வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வழிவகை செய்வதற்கெல்லாம் முன்வருவதற்கு இந்தச் சுற்றுப்பிரயாணங்கள்தான் உபயோகப்படுகின்றன. அதனால் கிராமக்கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அடைகிறது. இதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

22nd March 1955] [Sri M. S. Selvarajan]

“அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுக்கு ஓரளவு சலுகை காட்டி இருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் நன்றி செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் ; நன்றியும் செலுத்துகிறார்கள். சமீப காலத்தில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் சப்-கமிட்டி இதை ஏற்றுக்கொண்டு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. மேலும் ஆசிரியர்களுக்கு பிராவிண்ட் பண்டைப் பொருத்தமட்டில் இன் குரன்சு திட்டத்தை இக்கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதில் அவர் கரிடமிருந்து ஒன்றரையண வான்சி, அரசாங்கம் அதிகமாக காலண சேர்த்து முக்காலணவாகவும் பிரைவேட் மானேஜ்மென்ட்டிலிருந்தும் முக்காலண கொடுக்கும் ஒரு இன்சூரன்சுத் திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது நல்ல விதமாக இரங்கும் என்று நம்புகிறேன். இதையேத் தான் ஆசிரியர்களும் நம்புகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய அடிப் படைச் சம்பளத்தைப் பற்றி ஒரு கோரிக்கையை அரசாங்கத்திடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்து, நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் மேலும் அவர்கள் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாவார்கள்.

“சமீபத்தில் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற ஜில்லாக்களிலே லட்சக்கணக்கான பேர்கள் இலங்கை அரசாங்கத்தாரால் வெளியேற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு அவர்கள் சுகமாக வாழ்ந்து வந்தபோதிலும், அந்த அரசாங்கத்தினாலே இன்றையதினம் அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டக்கூடிய நிலைமையில் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள அரசியல் சூழ்நிலை அவ்வாறு இருக்கிறது. டி.ஆர்.பி. பாஸ் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் சிறிது நாளைக்குமேல் அங்கு இருக்கமுடியாது. பின்னர் அவர்களும் இந்நாட்டிற்குத் திரும்பி வரவேண்டியது தான். இவர்களெல்லாம் இந்நாட்டிற்கு அகதிகளைப்போல் அனுப்பப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் நம் சர்க்கார் எந்தவிதமான உதவிகளைச் செய்யப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. இப்போது இந்த மூன்று ஜில்லாக்களிலும் ஹெரி கெபிகல்ஸ் உள்ள உலோகப் பொருள்களும், தாதுப் பொருள்களும் இருப்பதாகவும், அங்கு பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தப் போவதாக சொல்லப்படுகிறது. மத்திய சர்க்கார் புரொடாக்ஷன் இலாகா விற்கு இதுபற்றி யெல்லாம் சிபார்சு செய்யும்படி நம்முடைய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிபார்சு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு இன்றையதினம் அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு அதிகாரம் இருந்தாலும்கூட, அவைகளை நிறுத்தவதற்காக ஒரு நல்லெண்ண தூதுகொண்ட இலங்கைக்குச் செல்லுமானால் ஓரளவு வசதி செய்துகொடுக்க முடியுமென்று நம்புகிறேன். இதை இந்த அரசாங்கம் செய்யுமென்று நினைக்கிறேன்.

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பிரிக்கா டெவலப்மென்ட் வேலை வரிசைக் கிராமமாக தொடர்ச்சியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அப்படி எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதினால் மிகவும் தரிசாகக் கிடக்கின்ற இடத்தை உடனடியாக முன்னேற்றம் அளப்பும்படி செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே மிகவும் பிற்போக்கான பிரக்காகளை முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று, கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களில் இன்றையதினம் தேசமெங்கும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய துடிப்பை நல்ல விதமாக பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ், விரிவான இருதயம் இல்லாத சிலர், நிலம் கொடுப்பதற்கு இடைஞ்சல் செய்கிறார்கள். மேலும் தவறான எண்ணங்களினால் பல நல்ல திட்டங்கள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்படக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிப்பதற்கு ஜில்லாக்கெட்களுக்கு **Emergency Provision** படி நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஏற்கனவே அவ்வதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் ஜில்லா கலெக்டர் அதை பயன்படுத்தவேண்டும்.

“தாலுக்கா தலைநகர்கள் தோறும் **Veterinary Dispensary** கள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய கால்நடை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எல்லாம் வேலையில்லாத அளவுக்கு, கால்நடை

[Sri M. S. Selvarajan] [22nd March 1955]

ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே தாலூகா தோறும் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளை வைத்து, வேலையில்லாதிருக்கும் கால்நடை உத்தியோகஸ்தர்களை கொண்டு நல்லவிதமாக அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை நடத்தி மக்களுக்கு பயன்படும்படியாக செய்யலாம்.

“Food Production Department-க்கும், ஏதோ regular ஆக நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கும் மோதல் இல்லாமல் இருந்தால் போதும் என்ற நிலைமையில் அந்த இலாக்கா நடந்து வருகிறது. சில சமயங்களில், மனுக்களை எந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு அனுப்புவது என்பது பெரிய பிரச்சனையாயிருக்கிறது. இதனால் ஏற்படும் காலதாமதம் மக்களைத்தான் பாதிக்கிறது. Food Production Department-ல் உள்ள பல திட்டங்கள், சிறிய திட்டங்களாக இருந்த போதிலும் கூட, அவைகள் எல்லாம் துரிதமாக பைசல் காணாத அளவிற்கு தடைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“P.W.D. ஐ பொருத்த வரையில், அந்த டிபார்ட்மெண்டு பழைய நிலைமையிலிருந்து ஓரளவிற்கு திருந்தியிருந்தபோதிலும்கூட, இன்னும் நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. எனவே, தண்ணீரைக்கூட கிரையம் பேச வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதில் எல்லாம் சர்க்கார் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமும், அவசரமுமானது என்று எண்ணுகிறேன்.

“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னும் சில வார்த்தைகளை கூறி முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைய நிலையில், ஜனங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, 100-க்கு 50, 100-க்கு 100 வீதம் நல்ல திட்டங்களுக்கு உதவி செய்ய முன் வர தயாராய் இருந்தாலும்கூட, அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய மேல் அதிகாரிகள், கீழே இருந்து வரக்கூடிய சிபார்சை அதே ரூபத்தில் ஒரு வரிசை மாற்றாத அளவுக்கு endorse செய்யக்கூடிய நிலை யிருப்பதால், பல திட்டங்களுக்கு மாற்றத்திற்கு இடம் இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இன்னும் பல சமயங்களில், திட்டங்களை not feasible என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு பல டிபார்ட்மெண்டுகளின் நடவடிக்கைகள் இருப்பதாக நினைக்கிறேன். தேசிய சர்க்காரில், எந்த வகையான திட்டமும் feasible ஆவதற்கு வழி உண்டு, இந்த வழியில் இல்லையானால் வேறு எந்த வழியில் செய்வது என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். Not feasible என்று எந்த திட்டத்தையும், சொல்வதற்கு அதிகாரிகள் அஞ்ச வேண்டும் என்று பணிவாக குறிப்பிட்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-03 * SRI V. BALAKRISHNAN :—“சபைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற
a.m. ஆண்டு வரவு செலவு சர்ச்சையில், மந்திரிகளின் சுற்றுப் பிரயாணங்களைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை சரியான முறையில் வெளியிடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காதபடி, அப்போது இருந்த பிரதமர் குறுக்கிட்ட காரணத்தினால் அந்த கருத்துக்கள் அறை குறையாக நின்றுவிட்டன. ஆகவே அந்த கருத்துக்களை இப்போது விளக்கிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது ஏன் தனிப்பட்டவர்களின் வீட்டுக்கு விருந்துக்கு போகக்கூடாது, அவர்களுடன் உறவு கொண்டாடக்கூடாது என்று நாங்கள் சொல்வதற்கு காரணங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது இருக்கிற இந்த குடியரசு ஆட்சியில், தோட்டி முதல் தொண்டமான் வரை, எல்லோரும் மந்திரிகளுக்கு சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்நிலையில் மந்திரிகள் அவரவர்களுக்கு வேண்டிய நண்பர்கள் வீட்டுக்கோ அல்லது உறவினர் வீட்டுக்கோ விருத்திற்கு போவதால், மந்திரிகள் எந்த விதத்திலும் தவறுதல்கள் செய்யவில்லையாயினும், அந்த நண்பர்களோ, அல்லது உறவினர்களோ, மந்திரிகள் தங்கள் வீட்டுக்கு வந்ததை வைத்துக்கொண்டு, ஆங்காங்கு இருக்கும் ஸ்தல அதிகாரிகளையும், சில்லறை அதிகாரிகளையும் தங்களுக்கு சாதகமாக பயன்படுத்தி கொள்வதற்கு ஏது இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

22nd March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

உதாரணமாக வேண்டுமென்றால் ஒன்று சொல்லுகிறேன் எனக்குத் தெரிந்த ஒரு நண்பர் வீட்டில், மந்திரிகள் எல்லாம் போய் விருந்துண்டி-
தில், அந்த தைரியத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த நண்பர், அங்கிருக்கும்
பெரிய அதிகாரியிடம் சென்று, வேறொரு நண்பர் பேரில் ஏற்பட்டிருக்கும்
Black Market Case விஷயமாக அந்த அதிகாரி தீர்ப்பு கூறும்
போது தலையிட்டார். அந்த அதிகாரி தைரியம் உள்ளவர் ஆபத்தியால்,
இவர் தலையிட்டை புறக்கணித்து, உதவி செய்ய மறுத்துவிட்டார். உண்-
மையாகவே, குற்றம் செய்தவருக்கு சாதாரண சிறு தண்டனை கொடுக்க
வேண்டுமென்று நினைத்திருந்த அந்த அதிகாரி, இந்த நண்பர் போய்
தலையிட்டு மற்றொரு நண்பருக்காக பரிந்து பேசியதின் காரணத்தினால்,
இன்னும் அதிகப்படியான தண்டனையை அந்த குற்றம் செய்தவருக்கு
கொடுத்துவிட்டார். இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில், அதே நண்பர் இன்னொரு
அதிகாரியிடம் போய் 'நான் இன்ன மந்திரிக்கு வேண்டியவன், நான்
நினைத்ததை செய்யமுடியும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்படியாகக்
கொண்ட நிலைமை ஏற்படுவதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் தருகிறது என்று சொல்லு-
கிறேனே தவிர, மந்திரிகள் அந்த நண்பர்களுக்கோ, உறவினர்களுக்கோ,
தனிச் சலுகை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை.

“மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணங்கள் செய்வதன் காரணம் என்ன? மக்களுடைய குறைகளை தெரிந்து கொள்ள செல்லுகிறார்களே தவிர, விருந்தாடவும், நண்பர்களோடு பேசிக்கொண்டு குலாவவும் அல்ல. ஆகையால் அவர்கள் பல இடங்களுக்கு போகும் காலத்தில், அங்கு இருக்கின்ற சாவுகளை அல்லது சர்க்காருக்குச் சொந்தமான பொது இடங்களில் தங்கி-
தல், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆனாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த விதமான நிலையில் உள்ளவர்களானாலும் சரி, மந்திரிகளை அணுகி தங்கள் தங்கள் குறைகளை சொல்லிக் கொள்ள முடியும். அப்படியல்லாமல், தனிப்பட்டவர்களுடைய வீட்டிற்கு சென்று தங்குவதால், அங்கு இருப்பவர்களுக்கு பல காரணங்களைக் கொண்டு மனஸ்தாபம் ஏற்படுகிறது. அதோடு, அவர்கள் மந்திரியைப் போய் பார்த்து குறைகளை சொல்வதற்கு இடமில்லாமல் போய்விடுகிறது. மந்திரிகள் நல்லது செய்வதற்கு கொஞ்சம் கூட தவறிவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. நல்லது செய்வதுமட்டுமல்லாமல், மந்திரிகள் அப்படி செய்கிறார்கள் என்று ஜனங்களுக்கு தெரியும்படி அவர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற கருத்தை வெளியிட்டேனே தவிர, வேறொன்றும்மில்லை. நல்ல வேளையாக இந்த கருத்தை ஆதரித்து இரண்டு மாதம் கழித்து, அதில் இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி General Secretary ஸ்ரீ மேத்தா ஒரு அறிக்கை விட்டிருப்பதை பேப்பரில் பார்த்தேன். காங்கிரஸ் மந்திரிகள் அங்கு சென்றாலும், தனிப்பட்டவர்களுடைய வீட்டுக்கு விருந்துக்கு போகக்கூடாது என்று சொல்லியிருந்தார். இந்தக் கருத்தைத் தான் நான் அப்போதும் சொன்னேன், இப்போதும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் மந்திரிகள் தனிப்பட்டவர்களுக்கு, அல்லது மந்திரிகளின் உறவினர்களுக்கோ மட்டும் சொந்தமானவர்கள் அல்ல. எல்லா மக்களுக்கும் சொந்தமானவர்கள். காங்கிரஸ் வர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமானவர்கள் அல்ல. ஏதோ, இந்த அரசாங்கம், ஒரு அரசியல் கட்சியினால் அமைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும்கூட, காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு மட்டும் மந்திரிகள் ஏக போக உரிமையானவர்கள் அல்ல என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது மந்திரிகள், கீழே ஜில்லாக்களில் இருக்கும் மேல் அதிகாரிகள் அதை எழுதி வைக்கிறார்களோ அதை ஆமோதித்து சில சமயங்களில் அப்படியே கையெழுத்து போடுகிறார்கள் என்று முன்பு சொன்னேன். அதை அப்போதிருந்த முதன் மந்திரி, அட்சேபித்து, மந்திரிகள் அப்படி போடுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். நானும் அவர் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு, நான் சொன்னதை வாயால் வாங்கிக்கொண்டேன். ஆனால் நான் அப்போது சொன்ன கருத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் மூன்று காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. 1953-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் என்னுடைய தொகுதி அல்ல, அதற்கு பக்கத்தில் ஒரு ஊருக்கு ரோட்டு போடவேண்டுமென்று அந்த ஊர் மக்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அந்த மூன்று மைல் நீளம்ரோடு, 400 ஜனங்களுக்கு சாதகமானது. அதே மாதிரி, அந்த ஊருக்கு பக்கத்து

[Sri V. Balakrishnan] [22nd March 1955]

ஊர்காரர்கள், 4,000 மக்களுக்கு சாதகமானதும், இரண்டு மைல் நீளம் உள்ளதுமான ஒரு ரோட்டை தங்கள் ஊருக்கு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆனால் சர்க்கார் 400 ஜனங்களுக்கு சாதகமானதும், 3 மைல் நீளமுள்ளதுமான ரோட்டை போட அனுமதித்தார்கள். இதன் விளைவாக அந்த பக்கத்து ஊர்காரர்கள் படையாக திரண்டு ஆட்சேபனை செய்துகொண்டு என்னிடத்தில் வந்தார்கள், நான் உடனே, நவம்பர் மாதம், 1953-ம் ஆண்டு, சர்க்காருக்கு கடிதம் எழுதினேன். ஒரு விசாரணை பிற்பாடு நடைபெற்றது. எந்த விதமாக நடைபெற்றது என்றால், அதில் சம்பந்தப்பட்ட எனக்கு ஒன்றும் தெரிவிக்காமல் நடைபெற்றது. திடீரென்று இப்போது, அதாவது 1955-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 16-ம் தேதி ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. 31-ம் தேதிக்குள்ளே அங்கேயிருக்கும் கலெக்டரையும், Chief Engineer-ஐயும் பார்த்து உங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை சொல்லுங்கள் என்று எனக்கு 16-3-55 அன்று பதில் வந்திருக்கிறது. நான் எழுதிய லெட்டர் 1953-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில். இது ஒன்று.

“அடுத்தபடியாக, மந்திரிகள் அந்த ஜில்லாவிற்கு அடிக்கடி போயிருக்கிறார்கள். நான் எழுதிய லெட்டர் ஒரு மந்திரிக்கு மாத்திரமல்ல. பல மந்திரிகளுக்கும் எழுதியிருக்கிறேன். ஏதாவது ஒரு மந்திரி, இந்த ஊரில் இவ்வளவு பெரிய தகராறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதில் எந்த கட்சியின் கோரிக்கை நியாயமானது என்று போய்ப் பார்த்தார்களா, என்றால், இல்லை. விருந்துகள் சாப்பிடுவதற்கும், பெரிய மேடைகளில் போய் மாலைகள் பெருவதற்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதே தவிர, இந்த ஊரில் இரண்டு கட்சி யிருக்கிறதே, ஒரு பக்கத்தில் 400 பேரும், இன்னொரு பக்கத்தில் 4,000 பேரும் இருக்கிறார்களே இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும் எந்த வகையில் ரோட்டு போட வேண்டும் என்பதை அறிய அவர்களுக்கு time இருப்பதில்லை.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“On a point of information, Sir.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“The hon. Member cannot raise a point of information during my speech. I do not propose to yield.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member is not yielding.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“மந்திரி அவர்கள் அந்த ஊருக்கு வந்தபோது, உறுப்பினருக்கு மந்திரியின் வருகையைப்பற்றி தெரிந்திருக்கலாம். ஆகையினால், மந்திரி வந்தபோது உறுப்பினர் இந்த விஷயத்தை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்கு அப்போது கொண்டு வந்தாரா என்று கேட்கிறேன்.”

11-10
a.m.

SRI V. BALAKRISHNAN :—“என்னுடைய கடமையை நான் நன்றாகச் செய்திருக்கிறேன். தயவு செய்து எனக்கு யோசனை சொல்ல வேண்டியதில்லை. இதைப்பற்றி மந்திரிகளிடம் ஒரு தடவை இல்லை பல தடவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நேரடியாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே அந்த ஸ்தலத்திற்குச் சென்றிருந்தால் அப்பொழுதே அந்த விஷயம் முடிவடைந்திருக்கும். 12,000 ரூபாய் செலவு செய்து நான்கு மைல்கள் ரோடு போடவேண்டும் என்று அவர்கள் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 400 பேர்களுக்குச் சாதகம் செய்யவேண்டும் என்றும் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் சொல்லுவதால் கனம் மந்திரிகளின் பேரில் நான் குற்றம் சொல்லுவதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. கீழே ஜில்லா கலெக்டரும் எக்சிசியூட்டிவ் எஞ்சினியரும் என்ன எழுதுகிறார்களோ அதையே நான் மந்திரிகளும் ஒத்துக்கொண்டு கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள். எது நியாயம் என்று பார்த்துப் போட்டி

22nd March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

ருந்தால் இந்தப் புகாருக்கு இடம் ஏற்பட்டிருக்காது. அதனால்தான் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். மந்திரிகள் பேரில் குற்றம் சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. ஹைவேஸ் இஞ்சினியர் என்ன எழுதுகிறாரோ அதிலேயே கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். முன்கூட்டியே ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதை உடனடியாக முடித்துவிடவேண்டும் என்று டிபார்ட்மெண்டில் வாதாடுகிறார்கள். அதை மாற்றுவதென்றால் டிபார்ட்மெண்டில் **prestige** போய்விடும் என்று நினைத்துக்கொண்டு அப்படி தாங்கள் போட்ட திட்டத்தை முடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தங்களுடைய கொள்கையையே நிலை நாட்டவேண்டும் என்றும் வாதாடுகிறார்கள். அதில் கொஞ்சம்கூட நியாயம் இல்லை. வேண்டுமென்றாலும் நான் என்னுடைய சொந்தச் செலவில் மந்திரி அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் காண்பிக்கிறேன். அப்பொழுது தெரியும் நான் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா அல்லது டிபார்ட்மென்ட் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்று. நான் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்தில் 120 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து அந்த ஊர் எழைகளுக்கு அடமானம் செய்யவேண்டும் என்று கொடுத்தார்கள். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்தபோது அப்படி அங்குள்ள ஜனங்கள் மனுக் கொடுத்தார்கள். பிறகு அடமானம் செய்தும் கொடுத்தார்கள். பிறகு இணைப்பு நடந்தது. அதன் பிறகு திடீரென்று **Forest** டிபார்ட்மெண்டில் அந்த 120 ஏக்கர் நிலத்தையும் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு விட்டார்கள். எதற்கு என்று கேட்டதற்கு “**re-generation**”-க்குத் தேவையாக இருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அந்த ஊர்க்காரர்கள் கலெக்டருக்கும் மந்திரிகளுக்கும் பல தடவை மனுக் கொடுத்தார்கள். நான்து வரையிலும் அவர்களுக்கு எந்த விதமான பரிகாரமும் கிடைக்கவில்லை. நானும் அதைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறேன். கேள்விகள்கூட கேட்டேன். கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களிடமும் தெரிவித்து சொல்லி இருக்கிறேன். அந்த **file**-ஐ வரவழைத்துப் பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார். இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகவே தெரியவில்லை. பக்கத்திலாவது அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அந்த ஊரார்கள் சொல்லுகிறார்கள். பக்கத்தில் பாதைக்கு என்று அவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதுவும் மூன்று வருஷங்கள் கழித்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் புதுக்கோட்டை சென்ற போதுகூட இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் வந்து ஸ்தலத்தை நேரில் பார்க்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். உண்மையில் அந்த ஊரார்கள் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா அல்லது டிபார்ட்மென்ட் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அங்கு வந்து பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும் இப்பொழுது எடுக்கப் பட்டிருக்கும் இடத்தில் ரீஜனரேஷன் செய்யவேண்டியது அவசியம் இல்லை” என்பது. வேறு இடத்தில் அந்த ஊரர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொள்வதற்கு விரும்பவில்லை. அது மந்திரிக் கே நன்றாகத் தெரியும். இதுவரையில் அங்கு 3,000 முதற்கொண்டு 4,000 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. **Forest** டிபார்ட்மெண்டில் இப்பொழுது அங்கு கற்களை நடட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் பக்கத்திலிருக்கும் ஊர்களிலிருந்து அங்கு வந்து திருட்டுத்தனமாக நடல் கல்களைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அதனால் அங்கு **re-generation** சரிவர நடைபெறுது. இங்கும் **forest** டிபார்ட்மென்ட் தங்களுடைய **prestige** போய் விடும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தாங்கள் ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று நினைத்துவிட்டால் அதை மாற்றக்கூடாது என்ற மனப்பான்மை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மைக்கு இடம் இருக்கக்கூடாது. எடுத்த காரியத்தை நிலைநாட்டவேண்டும் என்று அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நான் மந்திரிகளுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதனால்தான் மந்திரிகளை நிந்திக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.”

[22nd March 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ I have reduced the time limit to 5 minutes. Now hon. Member Sri Shanmugam may speak.”

SRI T. SHANMUGAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் மந்திரி சபையில் ஏழு மந்திரிகள் பச்சைத் தமிழர்கள். இப்படி ஏழு மந்திரிகள் இருந்தும் நம்முடைய நாடு தமிழ் நாடு, தமிழ் மாகாணம் என்று சொல்லிக் கொள்ள அவர்கள் விரும்பவில்லை. அதற்கான முயற்சிகளையும் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஒருவர்தான் வேறு ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர் — ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்கள். அவரைத் தவிர மற்ற ஏழுபேர்களும் பச்சைத் தமிழர்கள். கனம் விநாயகம் சொன்ன மாதிரி சித்தூர் தமிழ்ப் பகுதியையும், திருவாங்கூர் நான்கில் பகுதியையும் தமிழ் நாட்டுடன் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவைகள் நம் தமிழ் நாட்டுடன் வரவேண்டும். அப்படிச் சேர்த்து சீக்கிரத்தில் தமிழ் நாடு, தமிழ் மாகாணம் என்ற பெயர் வருவதற்கு மந்திரிகள் முயற்சிக் வேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“ இந்த மந்திரி சபையை நாம் அந்நிய விலாசத்திலிருந்தும் விலாசத்திலிருந்தும் கட்டியும் எதிர்த்துக் கட்டியும் கொண்டுள்ளோம். காங்கிரஸ்காரர்களும் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மினிஸ்டர்களாகவும் பார்லிமெண்டரி செக்ரட்டரிகளாகவும் நாட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் செய்து அப்படி போட்டுக்கொள்ள வேண்டாம் என்று நான் சொல்லுகிறேன். அப்படிப் போட்டுக்கொண்டால் அதிகப் படியான பணம் செலவாகும். இப்பொழுது இருக்கும் எண்ணிக்கையே போதும் என்று தோன்றுகிறது. அதை வட்டிக்கெடைய வைத்துக்கொண்டே இப்பொழுதுள்ள மந்திரிகள் தனது வேலை செய்து வருகிறார்கள். அரசாங்கத்தையும் நன்றாக நடத்தி வருகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுடைய அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் எங்கள் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களும் அப்படி அதிகப்படியாக நியமிக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மந்திரி சபையை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று எங்கள் கட்சியினர் ஒரு மெம்பர்ஸ்கட் அப்படி அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை யெல்லாம் தவறு செய்து கேட்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது பணம் துண்டு விழுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் எதற்காக அதிகப்படியாக மந்திரி சபையை அதிகரிக்கவேண்டும்? இதரையும் விலாசத்திலிருந்தும் விலாசத்திலிருந்தும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

“ இப்பொழுது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று செலவு செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதைப் பார்த்தால் நமது நாட்டிற்கு ரொம்பவும் குறைவாக செலவு செய்கிறார்கள். வடக்கே பார்த்தால் அதிகப்படியாக செலவு செய்வது தெரியும். பீகார் மாகாணத்திற்கு 66 கோடி ரூபாய், பஞ்சாப் மாகாணத்திற்கு 150 கோடி ரூபாய், ஒரிஸ்ஸா மாகாணத்திற்கு 92 கோடி ரூபாய், வங்காளத்திற்கு 77½ கோடி ரூபாய், 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேல்கூட போகும் போல் தோன்றுகிறது. இப்படி மற்ற மாகாணங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் அதிகப்படியாக செலவு செய்கிறார்கள். நம் மாகாணத்திற்கு அவ்வளவு செலவுழிப்பதாக தெரியவில்லை. அதனால் நம் மந்திரிகள் மத்திய அரசாங்கத்துடன் சண்டை போட்டு இன்னும் அதிகமாக இம் மாகாணத்திற்கு செலவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மற்ற மாகாணங்களுக்கு செலவு செய்கிற மாதிரி நம் மாகாணத்திற்கும் செலவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தைரியமாக அப்படி சண்டை செய்து கொள்ளவேண்டும். வரங்கி செலவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“ இப்பொழுது ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது 25 சத விதிக் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியில்லாமல் 100-க்கு 50 சத வீதமாவது அவர்

22nd March 1955] [Sri T. Shanmugam]

களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பென்ஷன் என்று சொன்னாலே அதற்கு 50 சதவிகிதம் என்றுதான் அர்த்தம். ஆர்தியர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான பென்ஷன்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பென்ஷன் என்று சொன்னால் 50 சத விகிதம் என்று இருக்கும்போது அவர்களுக்கு மாத்திரம் ஏன் 25 சத விகிதம் கொடுக்கவேண்டும்? 25 சத விகிதம் கொடுத்தால் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 50 சத விகிதம் கொடுத்தால் இன்னும் ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகம் செலவானால்பாதகம் இல்லை. வேறு வழிகளிலிருந்து அதை ஈடு செய்து கொள்ளலாம். இப்பொழுது கவரனருக்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். அதில் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொண்டு இவர்களுக்கு பென்ஷன் அதிகமாகக் கொடுக்கலாம். இப்படி பல இனங்களில் குறைத்துக்கொண்டு 50 சத விகிதம் பென்ஷன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்திற்குக் கேள்வியை அறியப்படுக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில நாள் காலமாகப் பேசியிருப்புகிறேன். அப்படி ஆதரித்துப் பேசும்போது நேரமிருக்கையாண்டு சந்தர்ப்பம் அவர்கள் சொன்னது போல் தமிழ் நாட்டுடன் தமிழ் மக்களின் கேட்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் சொத்து இந்த மாகாணத்திற்கு தமிழ் நாடு என்ற பெயரை வைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“வழக்கம்போல் இல்லாமல் இந்த ஆண்டில் நான் சில மாறுதல்களைக் காண்கிறேன். சௌர வகுப்புகளில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போதெல்லாம் அவருக்குக் கொடும் வரும், பதில் சொல்லும்போதெல்லாம் அவருக்கு அடிக்கடி கோபம் வரும். ஆனால் இந்த ஆண்டில் அவர் சுமுகமாகவும் சுசமாகவும் பதில் சொல்கிறார். அதைக்கண்டு நான் மகிழ்ச்சியும் சந்தோஷமும் அடையும்படியாக இருக்கிறது.

“அடுத்தபடியாக பேசும்போது நமது மந்திரி சபையில் எல்லோரும் நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு தான் இருக்கிறார்கள். பெரும் பணக்காரர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் சாமான்புரம் ராஜா இருக்கிறார் என்று சொல்லலாம். அவர் ஒரு ஐந்திரர். இப்பொழுது அவருக்குக் காம்பென்சேஷனாகவோ அது வைத்துக் கொண்டு அவர் இருக்கிறார். அதனால் அவரும் நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் தான் பெரும் பணக்காரர் என்று கூட சொல்ல முடியாது.

“கைத்தறி தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக பேசும் போது கனம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் தான் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் சொன்னார். தங்களுடைய கொள்கையை மத்திய சர்க்காருக்கு தெரிவித்தும் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். அது கவலை தரும்படியாக இருக்கிறது. அந்த நிலையை நிச்சயமாக போக்க வேண்டும். இந்த சட்ட சபையில் 375 பேர்கள் சேர்ந்து நாம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அதை அங்கு அனுப்பினோம். அதை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. இந்த மந்திரி சபை மத்திய அரசாங்கத்துடன் போராடி நாங்கள் நிறைவேற்றிய தீர்மானம் ரொம்பவும் முக்கியமானது அது ஒரு நல்ல கொள்கை, அந்த திட்டம் ஒரு நல்ல திட்டம் என்று எடுத்துக் காட்டி நம்முடைய தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய போராட்டத்தை ஆரம்பித்தால் வெற்றிகாண முடியும்.

“எனினன்றால், மத்திய அரசாங்கமும், சென்னை அரசாங்கமும், காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கங்களாய் இருப்பதால், நம் அரசாங்கம், உண்மை விஷயங்களைச் சொல்லியும் மத்திய அரசாங்கம் கேட்காது இருக்குமானால் காந்திய முறைப்படி, கொஞ்சம் Persuasion செய்து கேட்கும்படி செய்ய போராட வேண்டும். தமிழ் நாடு தொழில் துறையில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri M. Palaniyandi]

[22nd March 1955]

இங்கே பெரிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு வசதிகள் இருந்தும், நம் நாட்டில் எவ்வித முயற்சியும் செய்யப்படவில்லை. தற்போது பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், சமீபத்தில் சென்னை மாகாணம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் முன்னணியில் இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள் பல ஆண்டுகளாக, வெளியிலும் சட்ட சபையிலும் சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்களும், எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களும் இதை வலியுறுத்தி எடுத்துக்காட்டி வருகின்றனர். இது கனம் நிதி மந்திரியார் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அப்படி இருக்க என், நிதி மந்திரியார் அவர்கள், மத்திய சர்க்காரிடம் போராடி நிதி வாங்கி, ஏன் இங்கே தொழில்கள் அமைத்து இவ்வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவுக்காவது போக்க முயற்சித்திருக்கக் கூடாது. இம் மாகாணத்திலும் அகில இந்தியாவில் அரசாங்கம் நடத்தும் தலைவர்கள் எல்லாம், முற்போக்கு எண்ணம் உள்ளவர்களும் சோஷலிஸ அடிப்படையிலான மக்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்ற கொள்கை உள்ளவர்கள். ஆகவே நிதி மந்திரியவர்கள், மனம் திடங்கொண்டு, மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் போராடி இவ்வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும், பண்டித நேரு அவர்கள், நம் மாகாணத்தை பிற்போக்கான மாகாணம் என்று சொல்லியிருப்பதால், நம் மாகாண அபிவிருத்திக்காக, நம் மாகாணத்துக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சரியான பங்கு, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்க கனம் நிதி மந்திரியார் அவர்கள் வழி வகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்த படியாக, இந்த அரசாங்கம், நல்ல காரியங்களைச் செய்யும் போது கட்சி பாகுபாடு இல்லாமல், அவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாட்டிலே அரசாங்கம் கட்சி நோக்குடன் தான் காரியங்கள் செய்கின்றன, என்ற பேச்சு இருப்பதால் தான் நான் இவ்விதம் குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே கட்சி மனப்பான்மையில்லாமல் நியாயமாக, பொதுவாக எல்லோருக்கும் உதவும்படியாக சர்க்கார் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தவிர, ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகளின் பழைய மனப்பான்மை இன்னும் மாரவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை கனம் மந்திரியார் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சுகாதாரண விஷயமாக இருந்தாலும், ஒரு நாண்டு ஏக்கர் நிலம் ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தாலும், இரண்டாண்டு காலம், ஒரு தாசில்தாருக்கு பிடிக்கிறது. இன்னும் சில அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள், தங்களுக்கு வேலை பளுவு அதிகமாக இருக்கிறது, அதனால் உடனுக்குடன் காரியங்களைச் செய்து முடிக்க முடியவில்லை என்று. உதாரணமாக, ஒரு தாசில்தாருக்கு, ஒரு தாலுக்காவிலுள்ள பலவித வேலைகள், லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் முதலியன கொடுத்து இருப்பதால், அவர் இந்த பல விதமான வேலைத்தொல்லைகளினால், எந்த வேலையையும் சீக்கிரமாக முடிக்க முடியவில்லை. இது உண்மையே, ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுக்காவையும் இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒவ்வொரு தாசில்தாரைப் போட்டு, அவர்களுக்கு வேண்டிய வாகன வசதிகள் முதலியன செய்து கொடுத்து, மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைத் துரிதமாகச் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-24
a.m.

SRI K. T. RAJU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,

இப்போது இந்த மானியத்தின் மேலுள்ள, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசி, சில முக்கிய விஷயங்களை மந்திரியார் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முக்கியமாக சுகாதார விஷயமாக பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. பொதுவாக பேச இப்போது சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் சில வற்றை மந்திரியாருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். நம் ராஜ்ஜியத்தில், குறிப்பாக நகரங்களிலே குஷ்டரோகம் பிடித்த வியாதியஸ்தர்கள் பஸ் ஸ்டாண்டுகள், ஹோட்டல்கள், சினிமா கொட்டகைகளின் முன்பு, ரொம்ப வறுமையிலுள்ள இந்த குஷ்டரோகிகள் வந்து பிச்சைக்

22nd March 1955]

[Sri K. T. Raju]

கேட்கிறார்கள். பொது மக்கள் இருக்கும் இடங்களில் இப்படிப்பட்ட பெரும் வியாதியஸ்தர்கள், பிச்சை கேட்க வரும்போது அந்த தொத்து நோய் மற்றவர்களுக்கும் ஒட்டிக்கொள்ளுகிறது. மேற் பிச்சைக்காரர்கள் விஷயமாக கவனஞ் செலுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வழி செய்யப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், அத்திட்டத்திற்காக, காத்திருக்காமல், இவ்வபாயகரமான வியாதி சமூகத்தில் பரவாமல், தடுப்பு நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். ஆகவே, இக்குஷ்டரோகிகளை தனிமைப்படுத்தி, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்ய வேண்டியது அவசரமான தேவை என்று குறிப்பிடுகிறேன். இவ்வித காரியங்களை, மந்திரி சபையின் கொள்கைகளாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏன்? இன்றையதினம் வியாதிகளை பரவாமல் தடுக்க பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில், உதாரணமாக, சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நூற்றுக்கணக்கான குஷ்டரோகிகள் கோரமாக நடமாடுவதைப் பார்க்கிறோம். குழந்தைகள், காலில் செருப்பு இல்லாமல் நடந்தால், உடனடியாக அந்த வியாதி அவர்களை ஒட்டிக்கொள்ளுகிறது. ஆகவே, சமூகத்திற்கு அந்த பெரும் நோய் என்ற குஷ்டரோகம் பரவாமல் இருக்க, குஷ்டரோகிகளை தனிமைக்கு அப்புறப்படுத்தும்படியான தடுப்பு வேலைகளை செய்யும்படி சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் பழனியாண்டி அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல, இன்றையதினம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இந்த நாட்டிலே எங்கும் பரவி இருந்தாலும், குறிப்பாக வங்காளத்திலும், சென்னை ராஜ்யத்திலும் வேலையின்மையால் மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பண்டித ஜவஹர்லால் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒரு புதியதிட்டம் வரப்போகிறதென்று செய்திகள் பத்திரிகையில் வந்திருக்கின்றன. அப்படி திட்டம் வரும்போது, மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட சென்னை ராஜ்யத்தில் அந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, மக்கள் வாழ்க்கைக்கு சகலவசதிகளும் செய்துகொடுக்க, அதிக பங்கு அத்திட்டப்பணத்தில் வேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது, இந்த வருஷத்தில், படித்த மாணவர்கள் 58 ஆயிரம்பேர் சர்க்காரால் வைக்கப்பட்ட பரீட்சைக்கு உட்காரப்போகிறார்கள். ஏற்கனவே படித்துப்பாஸ் செய்துவிட்டு வேலையில்லாததிண்டாட்டத்தால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைகொடுப்பதே இந்த சர்க்காருக்கு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இனிமேல் பாஸ் செய்து வருபவர்களுக்கும், இப்போது வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்றால் இன்னும் 2, 3 வருஷகாலமாகலாம். இருந்தாலும், மேற்கொண்டு வேலையில்லாததிண்டாட்டம் அதிகமாகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது நம் கடமையாகும். எவ்வே புதிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் வரையிலும், அவர்கள் உயிருடன் இருக்க, ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்து சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஏதாவது வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டும். மனிதன் பிறந்தது அவன் குற்றமல்ல. அவன் உயிருடன் இருக்க வழிவகை செய்வது இந்த சர்க்காரின், இந்தச் சபையின் கடமையாகும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட இந்த சென்னை ராஜ்யத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவவேண்டுமென்றால், உடனே உதவி செய்யலாம். சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து வெளிநாட்டுக்கு அதிகம் தேயிலை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு, அதனுடைய duty எல்லாம் மத்திய சர்க்காருக்குப் போகிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாததிண்டாட்டம் அதிகமாக இருப்பதால், அதைப்போக்க, இந்த தேயிலை duty யிலிருந்து கிடைக்கும் பணத்தில் ஒருபகுதியை நமக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நம் சர்க்கார் கேட்கவேண்டும்.

“கடைசியாக நிலச்சீர்த்திருத்தம் பற்றி. புதிதாக வந்த தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டி நிலச்சீர்த்திருத்தத்தை சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்து, நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றாதலை நிறுத்தவது

[Sri K. T. Raju]

[22nd March 1955]

இன்னும் வாரம், குத்தகை விஷயமாக ஒரு மசோதா இந்த சபை முன் கொண்டுவர வேண்டும். கனம் முதல் மந்திரியார் அவர்கள், ஏற்கனவே இவ்வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட நிலச்சீர்த்திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் பூமி-தான இயக்கத்தைப்பற்றி அவர் பேசும்போது, பூமிதானம் செய்தால் இந்த மசோதா கூட அவசியமில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட இரண்டு விதமான பேச்சுகளால், நிலச்சீர்த்திருத்தவிஷயமாக மக்கள் மனதில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நிலச்சீர்த்திருத்த விஷயமாக, ஒரு முடிவான கொள்கையுடன் நடக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

***SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—**“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வெட்டுப்பிரேரேபணையை ஆதரித்து பேசும்போது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணை 857 யை வலியுறுத்தி பேசியிருப்புகிறேன். அரசியல் சட்டப்படி கவர்னர் இருக்கவேண்டும். அவருக்காக 10 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால், அவருக்காக கிட்டத்தட்ட ரூ. 9,72,000 செலவு செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இந்த சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த சம்பளத்தை கொடுக்க நிர்ப்பந்தப் படுத்தும் அரசியல் சட்ட செக்ஷனை திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் என்று ஒருவர் இருப்பதால், அரண்மனை சிப்பந்திகளுக்காக 226 ஆயிரம் ரூபாய், அரண்மனை பராமரிப்புக்கு 325 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் இருக்கிறது. நம்முடைய நாடோ ஏழ்மை நாடு, சோஷலிஸ சமுதாய அடிப்படையில் நாடு அமையவேண்டுமென்று நேரு அவர்கள், வலியுறுத்திய பிறகு இப்படி அதிகச் சம்பளம் கவர்னருக்கு கொடுப்பது சரி இல்லை என்ற காரணத்தால், அதை அனுமதிக்கும் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். அதற்காக, இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கராச்சி காங்கிரஸ் தீர்மானப் பிரகாரம் மந்திரிகளுடைய சம்பளம் 500 ரூபாயாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் தற்போது வாங்கும் சம்பளத்தை ஐந்தாறு ரூபாயாக குறைத்துக் கொள்ளாமல் போனாலும், token ஆக நூறு ரூபாய் குறைத்துக் கொண்டாலாவது அவர்கள் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உண்டாக்க உண்மையாகவே பாடுபடுகிறார்கள் என்று நினைக்கமுடியுமென்று சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆசிரியர்கள் மகாநாடு கூடி அதிகச்சம்பளம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், கனம் மந்திரி சுப்பிரமணியம் அவர்கள், அப்போது சொன்னார்கள், வாத்தியார் உத்தியோகம் மரியாதைக்கும், பெருமைக்கும் செய்ய வேண்டும், வெறும் சம்பளத்திற்காக செய்யக்கூடாதென்று உபதேசம் செய்தார்கள். அந்த உபதேசத்தை, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

“தற்போது மந்திரி சபையில் 8 பேர் மந்திரிகளாக இருக்கிறார்கள். மந்திரி சபையை வித்தரிக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் T. ஷண்முகம் அவர்கள், மந்திரி சபையை விரிவு படுத்தக்கூடாதென்று சொன்னார்கள். அதற்காக செலவு அதிகமாகவ தால், விரிவாக்கக்கூடாதென்று சொன்னார்கள். சம்பளம் வாங்காமல் Honorary ஆக மந்திரி வேலைபார்க்க வந்தால் அவ்விதம் விஸ்தரிக்கலா மென்று நான் சொல்லுகிறேன். சென்ற மந்திரி சபையில் கனம் பழனி சாமி கவுண்டர், U. கிருஷ்ண ராவ், வெங்கட்சாமி நாயுடு, அவர்கள் சம்பளமில்லாமல் மந்திரிகளாக வேலைபார்க்க அந்தஸ்த்து உள்ளவர்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் சம்பளம் வாங்காமல் மந்திரி சபையில் இருந்தால் ஒரு ஆட்சேபணையுமில்லை. கனம் குட்டிகிருஷ்ணன் நாயர் அந்தஸ்த்து, வருமானத்தைப்பற்றிய விபரங்கள் எனக்கு தெரியாது. அவரும் நியாயமான முறையில் நடந்து வந்தவர். அவரும் சம்பள மில்லாமல் மந்திரி வேலை பார்த்தால் ஆட்சேபணை இல்லை. (சிரிப்பு).

22nd March 1955] [Sri A. Govindasamy Nayagar]

“Jack of all trade but master of none” என்ற மாதிரி, இப்போழுது இருக்கும் சில மந்திரிகளுக்கு அதிகப்படியான போர்ட் போலியோக்களை கொடுத்து இருப்பதால், அவர்கள் எந்த வேலையையும் செய்ய முடிவதில்லை. ஆகவே, அந்த போர்ட் போலியோக்களை சமமாக எல்லா மந்திரிகளுக்கும் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மந்திரிகள் எங்கு சென்றாலும், ஆடம்பரமாக இல்லாமல், ஏழைகள் விஷயத்தில் ரொம்ப கவனமுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். தற்போது யாராவது மகஜர் கொடுத்தால், மந்திரிகள் அதை வாங்கி பாக் கட்டில் போட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள். அல்லது அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள காரியதரிசியிடம் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதைப்பற்றி விசாரித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. ஆகவே, கனம் மந்திரிகள், அப்பேர்ப்பட்ட மகஜர்களில் குறிப்பிடப்பட்ட குறைகள் என்ன என்று பார்த்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“சாத்தான்குளம், கனம் புதிய மெம்பர் திரு செல்வராஜ் அவர்கள் அழகாக பேசினார்கள். மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணத்தினால் அவைசியமான செலவு ஆகிறதென்று கனம் எதிர்த்தி மெம்பர்கள் பலர் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இந்த புது மெம்பர், மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணத்தால், மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் சொல்லுவது போல் நன்மை ஏற்பட்டிருந்தால், அது பொது மக்களுக்காக இருக்காது, காங்கிரஸுக்கு ஒட்டுபெறத்தான் உதவி யிருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“கனம் மந்திரி மாணிக்கவேலர் தொகுதி, போளூர் தொகுதியாகும். அவருக்கு 2—10—54ல் அவ்வூர் பஞ்சாயத்துபோர்ட் வரவேற்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த சமயத்தில் அவ்வூர்மக்களின் சார்பாக இரண்டு கோரிக்கைகளுக்காக விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள், அந்த வரவேற்பில், மலையில் பெய்யும் மழை ஜலமெல்லாம் ஊரில் வெள்ளமாகப் போய் வீணாகிறது. அந்த தண்ணீரை தேக்க ஒரு அணைக் 7 ஆயிரம் ரூபாயில் ஒரு திட்டத்தைச் சொன்னார்கள். மற்றொன்று செய்யார் அணையை 7,500 ரூபாயில் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதற்காக இதுவரை ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கிறார் அந்த மந்திரியார் அவர்கள். அது அவர்கள் தொகுதி, இருந்தாலும், இச்சிறிய காரியங்களைக் கூட செய்ய முடியாத சூழ்நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே இதைச் சென்னேன். அதிகாரிகள், நமக்கு ஒன்றும் செய்வதில்லை என்ற எண்ணத்துடன், மக்கள் குறைகளை மந்திரிகளிடம் சட்டசபையில் எடுத்துச் சொல்லுகிறோம்—(Bell) ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member's time is up.”

*SRI N. RATHINA GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரிசபை விஸ்தரிக்கப்படுமானால், நமது மதிப்பிற்குரிய கனம் ராஜா சர் முத்தைய சேட்டியார் அவர்களை அதற்கு தேர்ந்தெடுக்கும் படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. IYANAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது, அதைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் அதையே சொல்லுகிறேன். இந்தக் காலத்தில் எத்தனையோ பேர் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கும்போது ஐயாயிரம், ஆராயிரம் என்று எதற்காக சிலருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறேன். யாருக்குமே மந்திரிகளுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்திற்கு மேலாக இருக்கக் கூடாதென்ற ஒரு உத்திரவை போடுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை கலந்து ஆலோசனை செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. Iyanar]

[22nd March 1955]

“மேலும் வீட்டு நெருக்கடி மிகுந்த இந்த நகரத்தில் கவர்னர் மாளிகையைச் சுற்றிலும், கவர்மெண்டு எஸ்டேட்டைச் சுற்றிலும் ஏராளமான இடங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் அரசாங்க அலுவலங்கள் இருக்கும் இடங்களிலெல்லாம் நிறைய காலியிடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் வீடுகள் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“மேலும் நமது சர்க்கார் அலுவல்கள் முன்பு நடந்தமாதிரியாக அவ்வளவு துரிதமாக நடைபெறுவதில்லை. மந்திரிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்திருப்பதே காரணம் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே நல்ல திறமைமிக்க மாஜி மந்திரிகளையும் கூட மந்திரி சபையில் சேர்த்துக் கொண்டு ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி இலாக்கா ஒதுக்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“மேலும் நமது நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் தெருக்களில் போடும் எச்சில் இலையை பலர் நக்கும் காட்சியைத்தான் காண்கிறோம். நாம் பலவகைகளில் சுகாதாரம் பற்றி பேசி வருகிறோம். அப்படியிருக்கும் போது மக்கள் இதுமாதிரியாக எச்சில் இலையை நக்கும்படியாக நாம் விடக் கூடாது. இந்தக் காட்சியை இங்கு இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கண்ணாடிப் பார்த்து வருகிறோம். இருந்தும் இதைப்பற்றி ஒருவரும் சொல்லக்கூடாது. சுகாதாரமாக இருக்கவேண்டும், சுத்தமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நாம் மக்கள் எச்சில் இலையை நக்காமல் இருக்கும்படி தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

“மேலும் சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு பல இடங்களில் சர்க்காரின் சேவைக் காக கார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கார்களை அவர்கள் தங்கள் குடும்ப சம்பந்தமான காரியங்களுக்கே உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வருவதாக என்னிடம் பலர் வந்து புதார் கூறினார்கள். நான் அப்படி யெல்லாம் இருக்காது, அப்படியே இருந்தாலும் நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கிறேன் என்று சொன்னேன். ஆகவே கனம் மந்திரிமார்கள், சர்க்காருடைய உபயோகத்திற்காக அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கார்களை அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது என்கின்ற மாதிரியில் ஒரு பொது உத்தரவைப் போடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“In supporting the cut motion moved by Sri Kalyanasundram I wish to offer certain remarks about the various Heads of this Demand. Regarding the first item, viz., the Governor's Demand, the Governor's institution is a very respectable institution. In a democracy the Governor represents the people as a whole and therefore the institution of the Governor should be respected as a whole. It is good for the Governor when he goes on tour (going on tour of course is a good thing) not to visit small places and thus make himself cheap. The Governor occupies a place of prestige and he should not make himself cheap by visiting small places.”

* **SRI S. KANDASAMY GOUNDER :—**“On a point of order, Sir, கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைத் தமிழில் பேசும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரே இல்லை. அவர் எந்த மொழியில் வேண்டுமானாலும் பேசலாம். தமிழில் தான் பேசவேண்டுமென்று அவரை நான் நிர்ப்பந்தம் செய்ய முடியாது.”

SRI S. KANDASAMY GOUNDER :—“அவர் திராவிட பார்லி மெண்டரி கட்சித் தலைவர் ஆயிற்றே.”

22nd March 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sometimes the programme of the Governor is so fixed that it is very difficult for local officers to attend to their work. Sometimes the local officers prevent other things because of the Governor's visit. I know one instance. When some people from North India came to the temple in Tanjore, because of the Governor's visit to that particular temple, they were prevented from worshipping and they had to go outside the temple. I was told that the Governor's visit at a particular time was postponed; because he was having a subsequent engagement, he could not fulfil his prior engagement. All these things could be avoided by properly fixing the programme and a lot of time and energy could thus be saved.

“ The hon. Member Sri Balakrishnan said many things about the visits of Ministers. I would like to lay particular stress on only one thing in this connection. When the Ministers visit a particular place, they receive several addresses, for instance, an address from the municipality and various associations. What I want to say is that before they go there, they must find out what the needs of the particular institution are and must be able to answer offhand points that may be raised. Generally, they do not know what particular demands will be made in the address. Therefore, invariably they say with respect to such things, ‘ I shall consider them.’ For instance, a matter relating to provision of drainage facilities in a particular municipality may be pending in the Secretariat. Before going to that place, the Minister must study the file in the Secretariat and must be able to say when he visits the place whether that thing will be done or will not be done.

11-40
a.m.

“ Then, sometimes more than one Minister visit a particular district on the same day. It happens that 4 Ministers are in the Tanjore district sometimes on the same day. This causes inconvenience not only to the people but also to the local officers. These officers are not able to make suitable arrangements. This sort of thing should be avoided. I find a copy of the tour programme is sent to other Ministers also. Therefore, they can avoid visiting the same district as is going to be visited by another Minister on the same day. This will facilitate the work of the local officers. Further, if more than one Minister visit a particular place on the same day, people who want to meet all may not be able to do so. Therefore, this overlapping should be avoided.

“ I find that more than Rs. 4.5 lakhs are spent on the maintenance of the Board of Revenue. I have been very often saying that the Board of Revenue should be abolished. After all, what is the final order passed by the Board of Revenue? It only causes red-tapism. They simply maintain files, return papers or say that they are not able to interfere in any matter. In the present setup of Government, I think the Board of Revenue is of no use at all. Unless the Government want to keep on the Board of Revenue

[Sri S. Swayamprakasam] [22nd March 1955]

for the purpose of providing jobs for senior officers, I do not think that any useful purpose is served by continuing the Board of Revenue. When Shri Rajagopalachariar was the Chief Minister, he was saying that there were junior Collectors and that the Board of Revenue must be continued for the purpose of supervising their work. That kind of argument cannot be advanced now. No substantial orders are being passed by the Board of Revenue and there is no justification for continuing it.

“Then, a sum of Rs. 3.5 lakhs is being spent on the maintenance of Women’s Welfare Associations. But such Associations are maintained only in towns. They are not in existence in the rural parts. People from the villages are not recruited to posts connected with this matter. If the benefits of maintaining the Women’s Welfare Associations are carried to the people of the rural parts, then, I think they may be of use. I hope the Government will take this into consideration and do the needful.”

11-45
a.m.

* Sri M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய ராஜ்யமானது தமிழ் பேசக்கூடிய எல்லாப் பகுதியும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரே நிர்வாகத்தின்கீழ் தமிழ் மொழியிலே ஆட்சி ஏற்படவேண்டுமென்ற முக்கிய நோக்கத்துடன் நான் வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது இருப்பதுபோல சென்னை ராஜ்யம் என்ற பெயரே இருந்தால் போதுமா, மலையாள தென்கன்னட ஜில்லாக்களைக் கொண்டிருக்கும் சென்னை ராஜ்யத்தை ‘தமிழ்ராஜ்யம்’ என்று பெயர் மாற்றிவைத்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா என்று சொன்னால் அதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. பெயரைக் கண்டு நான் ஏமாற விரும்பவில்லை. சத்துதான் முக்கியமேயொழிய சக்கை முக்கியமல்ல. ரூபம் எப்படியிருந்தாலும் பரவாயில்லை. சாரம் தான் வேண்டும்.

“ஜனநாயக நிர்வாகத்தினுடைய அம்சமாக நிர்வாகம் பூராவும் தமிழிலேயே நடைபெறவேண்டும். அந்தந்த பிரதேச மொழியிலேயே நடைபெறவேண்டுமென்ற பிரச்சினையை சுலபமாக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் தமிழ் ராஜ்யத்தை மொழி அடிப்படையில் அமைக்கவேண்டுமென்று கோருகிறோம். அதே நோக்கத்துடன் தான் நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் ராஜ்யப் புனரமைப்புக் கமிஷன் விசாரணை செய்து ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்து முடிவு எடுக்கும் வரை காத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாத சில பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவைகளையாவது சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும்.

“ஆந்திராவுக்கும் நமக்குமிடையே எல்லை சம்பந்தமான தகராறுகள் இருக்கின்றன. ஆந்திர ராஜ்யத்திலே புதிய மந்திரிசபை அமையக் கூடிய தருணத்தில் இருக்கிறது. நமது ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் ஆந்திர ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி உடனடியாக இந்தத் தகராறைத் தீர்த்து ஆந்திரப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

“தெற்குப் பிரதேசத்தில் இடையறாது நமக்குக் கவலைதரக்கூடிய பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்துவருகின்றன. தமிழ் நாட்டு மக்களிடையே தமிழர் மலையாளி துவேஷத்தை வளர்ப்பதற்குள்ள சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத் திவான் தமிழ்ப் பகுதிகளை சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துவிட்டு, சென்னை ராஜ்யத்தோடு தற்போதிருக்கும் மலபார் ஜில்லாவை திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துவிட்டால் இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கிடையேயும் நல்ல எண்ணம் நிலவுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அந்த நடவடிக்கை

22nd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கையை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும். தென் கன்னட ஜில்லாவை மைசூர் ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துவிட்டால் சட்டசபையில் தமிழில் பேசினால் மலையாளத்தில் பேசவில்லையென்று மலையாளிகளும், கன்னடத்தில் பேசவில்லை என்று கன்னடியர்களும் குறை சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்காது. இப்படிப்பட்ட தகராறுகளெல்லாம் இல்லாமல் ஒரே மொழியில் ராஜ்ய நிர்வாகம் தமிழில் நடைபெறுமானால் சாதாரண தொழிலாளியும் விவசாயியும் நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு நாட்டை வளப்படுத்துவதில் ஈடுபட வசதி ஏற்படும். அந்த முறையில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சர்க்காருடைய கொள்கை இவ்விஷயமாக இப்பொழுது ஓரளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. சபையில் நடந்துகொள்ளும் முறையிலும் வெளியே பேசும் போதும் நம்பிக்கை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிற தென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். தமிழ் முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கிறது. சபையில் கேள்வி நேரங்களிலும் விவாத நேரங்களிலும் கூட தமிழ் முக்கியத்துவம் பெற்றுவருகிறது. நிர்வாகத்திலும் தமிழை மேன்மேலும் வளர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அது நம்முடைய கையில் இருக்கிறது. சில ஜில்லாக்களில் தமிழில் நிர்வாகம் நடந்து வந்திருக்கிறது. நான் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலிருந்து வருகிறேன். அங்கு தமிழ் புதிய சக்தி பெற்று வளர்ந்துவருகிறது. முனிசிபல் கவுன்சில் கூட்டங்களுக்குப் போய் உட்கார்ந்து நடவடிக்கையைக் கவனித்தால் முனிசிபல் கவுன்சிலர்கள் எவ்வளவு அழகாகத் தமிழ் பேசுகிறார்கள், இவ்வளவு அழகான தமிழ் வார்த்தைகள் இருக்கின்றனவா என்று வியக்கத்தக்க முறையில் அவர்கள் புதுப்புதுத் தமிழ் வார்த்தைகளைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். தமிழ் வளர்ந்துவருகிறது. ஆனால், நிர்வாக இயந்திரம் தமிழ் வளர்ச்சியடைவதற்கு இடங்கொடுக்காமல் இருந்துவருகிறது. அந்த முறையிலும் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும்.

“கல்லூரியிலும் தமிழ் மொழி போதனை மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று கல்வி மந்திரி அவர்கள் வலியுறுத்தி வருவதால் அவருடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். அதற்காக அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். அந்த அபிப்பிராயத்தை அவர் பிசிரங்கமாகச் சொல்லி அதற்காகப் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டி வருகிறார்கள் என்பதற்காகவும் நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். இதிலும் இடையூறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜனநாயகத்தை உணர்முடியாத சக்திகளிடமிருந்து இடையூறு இருக்கிறது. அதற்குக் காரணமென்னவென்றால் இன்றிருக்கக்கூடிய அமைப்பே முக்கிய காரணம். சர்வகலாசாலை ஒரு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் சர்வகலாசாலை சர்வசங்கீதமாக இருந்து வந்தது. அப்பொழுது அது அவசியந்தான். ஆனால், இப்பொழுது நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து சர்வஜன வாக்குரிமை பெற்று தேர்தல் மூலமாக ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் சமயத்தில் தற்போதுள்ள நிலைமைக்கேற்ப காரியங்கள் நடைபெறவேண்டும். சுதந்திரத்திற்கு முன்பு நிர்வாக அதிகாரிகள் சர்வகலாசாலை விஷயத்தில் குறுக்கிடக்கூடாதென்று சொல்லி சர்வகலாசாலைக்கு ஒரு விசேஷ அந்தஸ்து கொடுத்து வந்தது ஓரளவு நியாயம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். சர்வகலாசாலைக்கு இருக்கக்கூடிய விசேஷ அந்தஸ்தை உபயோகப்படுத்தி நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கக்கூடிய முறையில் வேலை செய்யக்கூடாதென்று சர்வகலாசாலை நிர்வாகிகளுக்கு இந்தச் சபையின் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு சர்க்கார் தயங்காமல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். அவசியமானால் சர்வகலாசாலைச் சட்டத்தை (University Act) புனராலோசனை செய்து திருத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுப்பதற்காக எப்படி சட்டங்களை மாற்றவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமோ அதைப்போலவே சர்வகலாசாலைச் சட்டத்திற்கும் அவசியமான திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றவேண்டும். நாட்டில் வளர்ந்து

[Sri M. Kalyanasundaram] [22nd March 1955]

வரும் கருத்துக்களுக்கேற்ப போதனாமொழியிலும் இன்னும் மற்ற போதிக் கப்படக்கூடிய விஷயங்களிலும் மாறுதல் ஏற்படுவதற்கும் உதவியாக இருக்கவேண்டுமென்ற விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சர்க்கார் நிர்வாகம் நடத்தக்கூடிய முறையில் இருக்கக்கூடிய சில இடையூறுகளை கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மந்திரிகளுக்கு எல்லாம் வேலை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக மந்திரிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அதிகரிப்பதினால் பிரச்சனை தீர்ந்துபோய்விடுமென்று நினைக்கவில்லை. எத்தனை பேர்கள் மந்திரிகளாயிருப்பது என்பது பெரிய விஷயம் அல்ல. எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதினால் திறமை குறையும் என்பதைப்பற்றியோ மூன்று பேர்களை இருந்தாலும் திறமை அதிகமாகும் என்பதையெல்லாம் பெரிய விஷயமாக நான் கருதவில்லை. ஏனென்றால், பெரும்பாலும் மந்திரிகளுடைய வேலை நிர்வாக இயந்திரத்தை நம்பியிருக்கிறது. நிர்வாக இயந்திரத்தைச் சரிப்படுத்தவேண்டியது அவசியம். வேலை முறைகளை மாற்றியமைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கவேண்டும்.

“மந்திரிகள் பெரும்பாலும் தங்களுடைய கட்சித் தலைவர்கள் என்பதை மறக்கக்கூடாது. கட்சித் தலைவர் ஒரு புறத்தில், இன்னொரு புறத்தில் மந்திரி என்ற முறை இருக்கிறது. கட்சி வேலைக்கு மந்திரி அந்தஸ்தைப் பயன்படுத்துவது நல்லதல்ல. மந்திரி வேலையோடு கட்சி வேலையிலும் ஈடுபடுவதால் வேலை ரொம்ப ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. இரண்டு வேலைகளையும் செய்வதால்தான் மந்திரிகளுக்கு ஜாஸ்தியாக வேலை இருக்கிறதே யொழிய நிர்வாக வேலை மட்டும் ஜாஸ்தியாக இருக்காது. நிர்வாக அலுவல்கள் அல்லாது கட்சி வேலைகள் செய்வதில் மந்திரிகள் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு வேலை அதிகரிக்கிறது என்பதை உணரவேண்டும்.

“இந்த சந்தர்ப்பத்தில் முதல் மந்திரி அவர்களைப்பற்றி சில விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபையில் பேசவேண்டாமா என்பதைப் பற்றியோ, சர்க்கார் கட்சித் தலைவருக்கு பூராப் பொறுப்பும் இருக்கிறதினால் சர்க்கார் கட்சித் தலைவரே முதல் மந்திரிக் காகவும் பேசலாம் என்பதைப் பற்றியோ நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. முதல் மந்திரி இச் சபையில் பேசாததை நான் ஒரு பிரச்சனையாகக் கருதும் பவிலலை. கனம் ஸ்ரீ காமராஜ் போன்றிருக்கிறவர் இந்த ராஜ்ய முதல் மந்திரியாக இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த ராஜ்ய நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துகிற ஒருவரைப்பற்றி நான் தவறாகவோ குறைவாகவோ எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவரை விட சாதாரண தொழிலாளி, விவசாயி போன்றவர்கள் மந்திரிகளாக இருக்கவேண்டும். நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னமாதிரி விவசாயி சம்பந்தமான சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு விவசாயிதான் தகுதியுடையவர் என்று போல விவசாயியே சட்டம் கொண்டுவரக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டதான் வேண்டும். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி விவசாய சம்பந்தமான ஒரு மசோதா இச் சபைமுன் கொண்டுவந்தபோது “விவசாயி அல்லாத ஒருவர் இச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார், விவசாய அனுபவமுள்ள ஒருவர் இச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததால் இன்னும் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும்” என்று சொன்னார். விவசாயி, தொழிலாளி ஆகியவர்கள் நாட்டை நிர்வகிக்கக்கூடிய காலம் வரவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கமும். திறமையைப் பற்றியோ படிப்பைப்பற்றியோ நான் குறை சொல்லவில்லை. அவைகளை ஒரு குறைபாடாகவும் நான் கருதவில்லை.

“இந்த சட்ட சபைக் கூட்டம் நடக்கக்கூடிய காலத்தில் இச்சபையில் நடவடிக்கைகளைக் கவனித்து எல்லாக் கட்சியினரும் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களை விருப்பு வெறுப்பின்றி ஆராயக்கூடிய ஒரு எண்ணத்தோடு பார்த்து,

22nd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவருடைய அந்தஸ்தை உபயோகப்படுத்தி யிருக்கவேண்டும். சபை நடந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய நேரத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வது அவ்வளவு சரியல்ல. தன்னுடைய அந்தஸ்தை உபயோகப்படுத்தி ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியை எதிர்த்து அதைத் தாம் கரு வருத்துவிடப்போவதாக நினைத்துக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று நான் நினைக்கிறேன். சுயவிருப்பமாக விஷயங் களைப் புரிந்துகொண்டு போகவேண்டும். எந்த பிரசங்கத்திலும் எங்கு போனாலும் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சிக்கு எதிராக தங்களுடைய மந்திரி பதவி யை உபயோகப் படுத்திக்கொண்டு பேசுவது நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்குவதாகாது. காங்கிரஸ்காரர் அல்லவா என்று சொல்லலாம். இருந்தாலும் அவர் முதல் அமைச்சர் என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. அதிகாரத்திற்கு வந்துவிட்டால் பூரா அதிகாரத்தையும் எதிர்க் கட்சியை அழிப்பதற்கு உபயோகப்படுத்துவேன் என்று சொல்வதுபோல் முதல் மந்திரியவர்களின் நடத்தையும் அவருடைய பேச்சும் பிரதிபலிக்கிறது. இப்படிப் பட்ட போக்கு நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. எங்களுடைய கட்சிக்கு எவ்வளவு பிரதிகூலமான நிலைமை ஆந்திரத்தில் ஏற்பட்டு ஆந்திரத் தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு பெரும் வெற்றி கிடைத்துவிட்டாலும்கூட அதனால் ஒரு கட்சிக்கு வெற்றிபோதை ஏற்படக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்காக கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியை அலட்சியப் படுத்தலாம், எதிர்க் கட்சியினரை அலட்சியப்படுத்தலாம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்படுமானால் அது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. ஆந்திராவில் காங்கிரசுக்கு 26 லட்சம் வோட்டர்கள் வோட்டு போட்டிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சிக்கு வோட்டு போட்டவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 23 லட்சம். 23 லட்சம் விவசாயிகளும் தொழிலாளிகளும் இருக்கக்கூடிய ஒரு கட்சியை அழித்து விடுவது என்பது சலபமல்ல. தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளிகளும் விவசாயிகளும் உறுதியாக நின்று வாதாடுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட கட்சியை அழித்துவிடவேண்டுமென்று நினைப்பது நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு அவசியம் அல்ல. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு கட்சியுடன் சமமாக உட்கார்ந்து பாரபட்சம் இல்லாமல் நடந்துக்கொண்டால் நாட்டு முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு காரியங்களை நடத்துவதாகும். அதுதான் விவேகமும் நிர்வாகத் திறமையுமாகும் என்று குறிப்பாக முதல் மந்திரி அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தச் சமயத்தில் முதல் மந்திரி அவர்கள் சபையில் இல்லையே என்று நான் விசனிக்கிறேன். மந்திரி சபையினருக்கு கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கிறபடியினால் அதை அவர்கள் கவனித்துக் கொள்ளுவார்கள். ஆகவே, நிர்வாகத்தை நடத்தும் போது கட்சிப் பாசுபாட்டுக்கு இடமே கிடையாது.

“தொழில் மந்திரிக்கும் அதே விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் அதிகாரத்தை ஐ.என்.டி.யு.வி., ஏ.ஐ.டி.யு.வி., எச்.எம்.எல். போன்ற தொழிற் சங்கங்களிடையே பாகுபாடு செய்வதற்கு அவர் உபயோகப்படுத்துகிறார். ஆனால், ரொம்பத் தந்திரமாகச் செய்கிறார். வித்தியாசம் அவ்வளவுதான். பாகுபடுத்துவது இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருந்து பாகுபாடு படுத்தும் வகையில் சில காரியங்களைச் செய்து உள்நோக்காக வேலை செய்கிறார் என்று சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவராமலிருக்க முடியாது. எங்கள் கட்சிக்குப் பிரதிகூலமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று அச்சமோ பயமோ என்று நினைக்கவேண்டாம். அப்படி ஒரு சவாலே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமானால் கவலையில்லை. சட்டசபையில் இருந்தாலும் சட்டசபையில் இல்லாமல் வெளியில் இருந்தாலும் எங்களால் வேலை செய்யமுடியும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு. சட்டசபையில் எங்களை எதிர்க்கட்சியில் வைத்திருந்து நிர்மாண வேலைகளில் எங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்போகிறார்களா இல்லையா என்பதை முடிவு கட்டுவேண்டிய பொறுப்பு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தது. எங்களுக்கு அதைப்பற்றி கவலையோ பயமோ இருக்கிறதென்று நினைக்கவேண்டாம். இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் கவலையுடையவர்கள் என்ற முறையில் யோசனை சொல்லுகிறோம். சட்டசபையில் உருப்படியான காரியங்களைச் செய்யமுடியும், செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்

[Sri M. Kalyanasundaram] [22nd March 1955]

வேலை செய்து கொண்டு வருகிறோம். இதைப் பாராட்டுவது சர்க்காருடைய பொறுப்பு அல்லவா என்பதை அவர்களே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

“ஹரிஜன நலனுக்காக கமிட்டிகள் போடப்படுகின்றன. அதில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் பெரும்பாலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஹரிஜனங்களில் கம்யூனிஸ்டு ஹரிஜனங்கள் என்று பாகுபடுத்துவது சரியா என்பதை சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஹரிஜனங்களும் ஹரிஜனங்கள்தானே என்பதை யோசிப்பது கிடையாது. பொதுவாக ஏற்படுத்தக்கூடிய கமிட்டிகளைப் பாருங்கள். கமிட்டிகளில் 100-க்கு 10 பேரையாவது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அங்கத்தினரைச் சேர்த்துக் கொள்ளத்தானே வேண்டும்? ஏன் அப்படிச் செய்வதில்லை என்பது தெரியவில்லை. ஆஸ்பத்திரி ஆலோசனைக் கமிட்டிகளை அமைக்கும் விஷயத்திலும் அதே கொள்கைதான் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. திருச்சியில் மிகப் பெரிய ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரி ஆலோசனைக் கமிட்டியிலுங்கூட கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்கு இடம் கிடையாது. மற்றவர்களுக்கு இடம் உண்டு. ஜெயில் விசிட்டர்கள் விஷயமாக ஜெயில் சீர்திருத்தக்கூடிய ஒரு யோசனையைத்தான் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நாங்கள் போவதினால் என்ன ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும்? நிர்வாகத் திறமைதான் அதிகரிக்கும். நல்ல யோசனை சொல்லுவோம். அப்படியிருக்கும்போது ஏன் பயப்படவேண்டும்? ஏன் இவர்களை ஒதுக்கவேண்டும்? ஏன் கெட்ட எண்ணத்தோடு நடந்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். ஏதோ தாக்கிப் பேசவேண்டுமென்பதற்காகப் பேசவில்லை. நாட்டு முன்னேற்றத்தில் கவலையோடு இவைகளை எடுத்துக்கூறவேண்டியிருக்கிறது.

“பல விஷயங்களை இந்தக் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேன். இருந்தாலும் நேரம் இல்லாத காரணத்தால் என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, a very wide field was covered by the hon. Members who participated in the debate on this demand. It is quite natural because this demand concerns the Head of the State, Ministers and Headquarters staff and administration. In a sense this demand in itself represents the entire policy of the Government. Therefore it is not surprising that very many points with regard to the administration in various departments were brought out during the discussion on this demand.

“Sir, the first point which I would like to refer to is with reference to the Ministers themselves. I do agree, that in the interest of democracy, the proper working of democracy, it is very necessary that Ministers should set up very high traditions. They should observe a code of conduct which should be unimpeachable from any point of view. Unless this is kept in mind, democracy cannot function properly. That, this Government have always realised. If there has been any failure, it is because we are all human beings and not because we wantonly intended to do so. I have already emphasised this fact that even though it is a party which is in power, the Ministry should conduct the administration in such a way that that administration is intended for all people and not for the party alone. I have been emphasising this aspect in every budget debate and I still emphasise that, that is the policy of Government.

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

“ Unless that is accepted, democracy cannot function because in the very nature of things parties will have to contest and one party or combination of parties may come into power. If they begin to function only for that particular party or combination of parties, then life will become intolerable for other parties. Unless we are prepared to say that there may be only one party that is the party in power and that is the ideal which we are prepared to accept, we have to take the attitude that even though a party may be in power, that party in power will have to function on behalf of the entire people.

12
noon.

“ As far as administration is concerned, it should be carried on in an impartial way. When I say that it should be carried on in an impartial way, hon. Members should not expect that we should discriminate against the Members belonging to our Party. They are also entitled to certain privileges. Certain hon. Members seem to think that simply because certain Members belong to the Congress Party, they should not be entitled even to the common privileges. Even when these common privileges are shared by Congressmen or Congress Members, it is put forward as an allegation against the Government that they have been favouring Congressmen or their own party members. It is not so. When the majority of Members are Congressmen, naturally in the committees constituted by the Government they find a place in greater numbers. There is nothing surprising about it. Certainly the party having only 20 members cannot expect the same kind of representation in these committees as is given to the party having 140 members in the Legislature. That should not be put forward as a discriminatory treatment against the other party. But I may assure this House that it will always be our effort to see that as far as administrative matters are concerned, we shall try to do our best to hold the balance evenly as between the various interests represented by political parties and we shall always endeavour to see that a just and impartial administration is carried on in the State. I am sure that the Government will have the assistance and co-operation of the entire House in this matter.

“ Naturally that aspect of the matter gives rise to the code of conduct which the Ministers will have to observe. As far as private matters are concerned, I may assure this House that it is my firm view that the positions occupied by Ministers should not be abused for their personal advantage. There can be no dispute with regard to that. If anybody does abuse the high position he occupies, then he is not only not fit to occupy it but also not fit to occupy any place in public life. That is my humble view. Then the question arises, how far Ministers can function as party men. This fact cannot be ignored that we belong to a party and as a party we contested the election and as a party we have assumed office and, as I have already stated, we have to carry on the administration in an impartial manner. But does it mean that Ministers have no responsibility or no duties to perform with reference to the party as such? In my view, even Ministers if

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

they belong to a certain party have certain functions to discharge in respect of that party. After all, what is the significance when we say we belong to a particular party? We have faith in the ideal to which that party subscribes itself. We are prepared to adopt the methods laid down by the party for the purpose of achieving that ideal. Unless we accept that position, we would not be sincere party men and we would be considered as men who had joined the party for the purpose of getting into power. If we are sincere party men then we have to subscribe to that ideal and should be prepared to adopt the methods laid down by the party for the purpose of achieving it. If that be so, even for the proper functioning of the administration or for the functioning of the Ministry as such, is it not necessary to canvass support among the people for that ideal and for the methods to be adopted for its achievement? This is the simple question which hon. Members will have to think about and answer for themselves. I do not want the answer immediately but hon. Members should consider that aspect of the matter also. If I am a Congressman I should subscribe to the ideal which the Party decides for the country and also I should not adopt any other method which the party disapproves of. If the Government as such have to reach that ideal by the methods laid down by it, then it is necessary to get the co-operation of the people and the acceptance of the people in the achievement of this ideal and the methods to be employed for achieving it. For that purpose, it is necessary even for the Ministers to go to the people and explain to them this ideal and the methods to be adopted for achieving it, and incidentally we have to point out that the other ideals which are placed before the country are likely to be injurious to the people and that the other methods which are advocated by other parties are not likely to lead to good results. We are bound to do such propaganda also as party men because we believe in a certain ideal and in a certain method. That should not be taken as trying to utilize the position we are occupying for the purpose of putting down any other party. After all, what do we do? We do not use our administrative machinery for the purpose of putting down the opposition. We use our propaganda methods by telling people what we feel about certain matters and converting them to our point of view. I do not think that that freedom should be denied to Ministers even though they may be placed in a very peculiar position. Simply because they are Ministers, we should not deny them the freedom to preach certain ideals in which they believe and also tell the people that other ideals and other methods preached by other parties will only lead to disaster. For instance, if we feel as Congressmen that the ideal set before the country by the Communist Party is wrong and that the method which they advocate is likely to lead to disaster, it is our duty to tell the people frankly, unequivocally and without hesitation that the ideal is wrong and they should not adopt their method. Can it be said that we are trying to utilize our position to suppress the Communist Party as such? There should be absolute freedom for anybody to propagate his own point of view. The Communist Party has its own organs

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

of propaganda and they convene meetings to do propaganda. I am not prepared to say that in every instance they are doing false propaganda. . . . (An hon. Member: 'On either side.') On either side it may be so.

"Therefore, when allegations are made with regard to administration, it is necessary for the Ministers who are in charge of the Government to go to the people and explain to them that that is not a fact. Both the false and misleading propaganda and the real state of affairs will have to be placed before them. That is the duty which they, as Ministers, would have to do to the people and nobody can object to it by saying that we are utilizing our position as Ministers for party purposes. In my view, we have to do it for the efficient administration of the State and it is absolutely necessary. Sir, this point arose when Rajaji was here as Chief Minister, as to what should be the function of the Ministers towards the people and under what circumstances they should undertake tours. This is what he has minuted and as an experienced and elder statesman. I think his words will carry some weight: 'It should not be forgotten that the Ministers should keep in touch with the people in general and that it will not do in their case to insist that the tours should have been necessitated by the work actually shown to have been done during the time. The Ministers are expected to be going round and to keep touch with the people in general. They are not just officials, but political limbs in democracy, (I would mark the words, 'political limbs in democracy') and if they stick to headquarters, they will not be able to function satisfactorily. Even though we form part of the machinery, still we are political limbs of that machinery and we will have to function as such. Therefore, hon. Members should not take objection to Ministers undertaking tours and if during those tours they advocate the policy of the Government or the Congress organization, that should not be objected to.

12-10
p.m.

"Particular reference was made by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar to a statement alleged to have been made by the Hon. the Chief Minister. I went through all the paper cuttings and I had consulted the Chief Minister also. I am told that it was not an interview granted to the Press reporters. Apart from that, I am prepared to take the report to be true and argue that there is nothing wrong in it. As has already been pointed out, the Chief Minister owes certain responsibilities to the party and if the party feels that the Communist ideal and the methods adopted by them are wrong and therefore should be prevented in the interest of progress and the development of the country, then is it not necessary even for the Chief Minister to carry on propaganda against it. Otherwise, he cannot be sincere to himself, sincere to his own ideals and therefore, there is nothing wrong in the Chief Minister having said that he was going to a particular place to do propaganda against the Communists. On the other hand, if he does not do it, he will be failing in his duty, if he is a sincere Congressman subscribing to the ideals and methods of the Congress and if he feels

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

sincerely that the Communist ideals and methods are wrong. I do not see how any exception can be taken with reference to political parties as such. After all, it is open to Sri T. C. Narayanan Nambiar, in spite of the Chief Minister's tour and propaganda, to convert the people there to his point of view. That is quite a different thing altogether. If that freedom should be available to Sri T. C. Narayanan Nambiar as an M.L.A., then I do not see why the Chief Minister should be denied the freedom which an ordinary citizen is entitled to, to propagate his point of view. I do agree that if the Chief Minister misuses his position as Chief Minister and uses the administrative machinery for the purpose of putting down the Opposition by various methods, then, of course, there is time enough to level those charges. I do not think any such charge has been levelled against the Chief Minister. Therefore even assuming that the Chief Minister had stated as it is reported in the papers, I am prepared to justify his statement. Unless the Ministers are given that amount of freedom as partymen, it will not be possible for parties to function. Then if we want to immobilize any Party leader and if we want to effectively check any party, then we can make him as a Minister and say that he cannot participate in party propaganda. We cannot function as such in a democracy based on Party system where various parties have to function and propagate their points of view among the people and canvass their support.

“ Then reference was made by the hon. Member Sri M. Narayana Kurup to the collection of funds for the party. I do agree that it is rather a ticklish question. But with reference to the instance he mentioned, I think I can justify our action. He referred to our accepting funds, purses so to say, from two Associations at Coimbatore for the purpose of the Avadi Congress Session. The holding of the session of the Indian National Congress was an important event here and as party members we were bound to see that all arrangements were properly made and those arrangements could be made only if sufficient finances were available. Therefore we had to seek the support of our sympathizers for the purpose of raising funds. I do agree that Ministers should not use their position in the administrative set up for the purpose of getting money. When an offer came from Coimbatore that certain persons were willing to subscribe, we thought over it and we were of the opinion that the best way would be not to receive the money in a private or hush hush manner but to receive it publicly and openly so that people might know that we were not receiving the money from any private individuals but from certain associations. Therefore, a function was organized wantonly. We could have avoided that and could have received the amount by a cheque privately without any publicity. We did not want to be obliged to anybody and therefore we wanted to receive the purse publicly. The Association of the mill owners and the Association of the Bus operators presented a purse to the Chief Minister for the purpose of utilizing it for holding the Congress session and I should say that we have tried to

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

observe certain standard or decency in getting the money from certain people. We could have avoided publicity. As a matter of fact, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup was emphasising that we should not have gone publicly and received that amount. Would he advocate our receiving the money in private, without anybody knowing about it? Therefore, his emphasis that we received the amount publicly is wrong. On the other hand, I am glad that we did it publicly and we did not want to hide anything from the public. There was no question of getting any favour from anybody clandestinely and therefore if we had received the purse openly, it was for the purpose of showing to the people that we were not doing anything which was out of the way and that by that act we were not putting ourselves under any obligation to anybody. We did not receive the purse from any particular individual. A public function was organized at our instance and the purse was presented to us. I may assure the hon. Member that when we function as partymen and get money for certain purposes, we will not place ourselves in such a position that simply because certain persons contributed to the party fund we are obliged to them or that anybody can purchase the Ministers by contributing to party funds. We have that much of integrity and without that we do not deserve to occupy the position we are occupying. I have already stated that there should be a certain amount of limitation imposed upon the Ministers, by themselves voluntarily, even though there is no legal restriction, that even in the process of getting funds for the Party, they should not be obliged to private individuals or to any other private organizations. We are very well aware of our duties in this respect and I may assure this Hon. House that we would be very careful in this respect. I am sure that by this assurance even Sri M. Narayana Kurup would feel a little bit relieved. I once again wish to say that we have not gone out of the way in raising funds for the Congress session.

“ Certain insinuations are always being made during question time and it was raised even during this debate that the Ministers utilised Government machinery in connection with the Avadi Congress Session. Here is also a certain amount of misunderstanding. Apart from the fact that it is a party organisation that was being held here, we had to recognise the fact that lakhs and lakhs of people were bound to gather there and therefore the Government had to take all steps to see that the people who came to that place were not put to unnecessary trouble with reference to the law and order situation, the traffic situation and with reference to health and sanitary conditions prevailing there. It was the duty of the Government to see that proper arrangements were made. Do we not make arrangements—arrangements with regard to maintenance of law and order, arrangements with regard to maintenance of health and sanitary conditions, etc., whenever big religious festivals or other festivals or big melas are celebrated? Any Government therefore, are bound to take note of any particular situation and make arrangements for meeting that situation. Besides, Sir, high

12-20
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

personages from the Central Government including the Prime Minister of India and Ministers from other States were attending that session. We cannot ignore that fact simply because they were attending a political conference. As the Prime Minister of India and other Central Ministers and Ministers of various State Governments were visiting this State on that occasion, it was necessary to take security measures to see that no untoward incident happened. Therefore, hon. Members should not go under the impression simply because we made certain security arrangements or simply because we made certain traffic arrangements for the purpose of coping with very heavy traffic during those days when the Congress Session was held or simply because we made certain health and sanitary arrangements, that the Government had helped the Congress organisation as such for the purpose of holding its annual session. As far as possible, we have avoided unnecessary expenditure by the Government. Wherever we found that the party as such could bear the expenditure we have collected it from the party even though the work for which payment was demanded might have been executed by the Government in certain cases. Therefore, there is absolutely no room for any charge to be levelled against the Ministers that they used their position for the purpose of making arrangements in regard to health and sanitation, maintenance of law and order, etc., for the Congress Session. As I stated already, it should be our attempt not only on the part of the Ministers but also on the part of the entire House as such to set up very high traditions so that it may be followed by our successors also. Personally the Ministers are aware of the fact that they should set for themselves a very high code of conduct and that it shall always be their attempt to fulfil it. If we fail, we fail as human beings. After all no human being is perfect and it is the duty of the Opposition to point out errors, if any, committed by us. If errors are pointed out, we will not take it as a challenge or even as hostile criticism but we will take it as co-operation from the Opposition in order to see that the errors committed may be rectified. I am sure hon. Members will be satisfied to a certain extent with that assurance. It is not the intention of the present Government to utilise the Government administrative machinery for party advantage. I may assure the hon. Deputy Leader of the Opposition and other hon. Members that if any such incident is brought to the notice of the Government immediate action will be taken to set right the wrong, if any wrong has been done.

“ The next problem which loomed large in the minds of hon. Members during the discussion on this Demand was the question of formation of Linguistic States. The question of Linguistic States is a matter about which the Government of India have to move and act. That fact has been recognized by all. Hon. Members are also aware that a high power Commission has been appointed by the Government of India in that connection, that it has investigated and enquired into the whole matter and that it will

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

be submitting its report very soon. Unfortunately, the report of the Commission has been delayed because of the illness of the Chairman of the Commission. Otherwise, I am sure, the report of the Commission would have been before us by this time. But whatever it is, we are hoping that the report would be available very soon. I ask, Sir, should we express our feelings in that matter so vehemently even before the publication of the report? As a matter of fact, we will be showing scant respect to the Commission itself by so doing. Having appointed the Commission and having made all our representations before the Commission, should we not wait for the report of the Commission before we express our views on the problem and before we urge on the Government to take further action. Though as Members of this Assembly or as ordinary citizens we are bound to express our points of view, I do not see how we could express our views either one way or the other even before the publication of that report. After all Sir, it is not merely the problem of language that is facing the country. There are so many other problems facing the country. We know from experience that partition of a State by itself creates so many problems. We have had that experience when the Andhra areas were separated from this State and formed into a Separate State. It is very easy to partition a State into two administrative units. But in its wake it brings into play very many other problems which create difficulties. Therefore, we have to balance the difficulties which are likely to be created by partition or by readjustment of the boundaries of the State and the difficulties we are facing by having a multi-lingual State. If the problems which are likely to be created by the reorganization are greater or are more serious than the present state of affairs then certainly we should not jump into the other, and we should prefer to wait. All these things would be taken into consideration by the Commission and when they make their recommendations, there would be time for this Assembly also to consider the entire matter. But I do agree that pending the report of the Commission certain boundary adjustments between the Andhra State and this State can be carried out. But, unexpectedly a crisis arose in the Andhra State resulting in the resignation of the Ministry and dissolution of the Legislative Assembly itself. But for that, I am sure, this problem would have been tackled by this time. But now, that another Government is coming into existence in that State and that Government will be functioning very soon, it will be possible to take up this matter with them. Even though we may be justified in asking that Government to give top priority to this matter, they may have their own problems to attend to immediately after taking office, but still we should ask them to take up this problem at an early date and find a solution for it. I am sure that would satisfy hon. Member Sri K. Vinayakam to a certain extent. But with reference to adjustment of boundaries in the South between Travancore-Cochin State and this State, I am afraid we will have to await the States Reorganization Commission's Report and before the publication of their report we cannot take any action, on our own initiative

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

for the purpose of merging the Tamil areas of the Travancore-Cochin State with the Madras State. As far as the question between the Andhra State and this State is concerned, I am hoping that it will be possible to take it up with the Andhra State at an early date and find an agreed solution also. With reference to that, census figures have been collected and analysed now and the census figures and charts are available. If only we adopt a reasonable attitude and the Andhra Government also are prepared to adopt a reasonable attitude, it will not be necessary even to call for a third party to settle our disputes. I am hoping that in the present set up it will be possible to find an agreed and friendly solution with regard to our boundary disputes and not only with reference to boundary disputes but with reference all other disputes also between the Andhra State and our State we are hoping that an amicable settlement will be reached in a very friendly manner at a very early date.

“ Then, Sir, with reference to the name to be given to this State, particular emphasis was laid by hon. Member Sri K. Vinayakam. As was pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition we are trying to pursue a shadow instead of getting at the substance of it. Suppose, Sir, I name this State as ‘Tamilnad’ with Malabar and South Kanara districts attached to it and with all the Tamil areas in the Travancore-Cochin State still remaining with that State. Will that give satisfaction and will any problem be solved by so doing? Perhaps it may give mental satisfaction to hon. Member Sri K. Vinayakam. Calling the State ‘Tamilnad’ will not solve any problem. Is there any particular reason, Sir, for changing the name of the State at all? The word ‘Chennai’ (சென்னை) Madras has got a historical significance and I do not see why the word ‘Chennai’ should refer to some other Andhra territory or Malayalam territory or Kannada area. I will prefer to call my Tamilnad as Chennai or Madras State. I do not think it is good to change the name. I would like to retain that historical association and historical significance even though linguistically our State may become a Tamil State. Therefore, there is no use of trying to change the name of the State and by so doing we may achieve—I will not like to call it as cheap popularity . . . (Sri M. Kalyanasundaram : ‘Sentimental opposition.’) Yes, to a certain extent sentimental, but it will not solve the problem to any extent. I am sure the hon. Member would not insist on the change of name. On the other hand, we should aim to get at the substance and in that attempt the Government also would try their best.

“ With reference to the adoption of Tamil language as the State language also, certain emphasis was laid by Sri Vinayagam. He pointed out that while as Education Minister I was telling that the University should adopt the regional language, I as the Leader of the House, am not prepared to adopt the regional language here. But the problem of University is quite different from the problem existing in this House. The University could afford facilities for the various linguistic sections to have their

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

studies separately. Tamilians can be taught separately in Tamil. Similarly Malayalees can be taught in their own language. It could very well be arranged. But in this House Tamilians, Malayalees and Kannadigas cannot function separately. We have to function as a composite House. That fact could not be ignored. As long as we continue to be a composite State and as long as we continue to have the Malayalees and Kannadigas here, we cannot ignore the fact. We have to function as such here and we cannot create a feeling of strangeness that they are in an alien State altogether. I want to affirm to the Malayalees and the hon. Members coming from South Kanara here that they will be treated generously and as one of us and no condition will be created wherein they will be made to feel that they are functioning in a State wherein they have no place. I am sure even the extremists like Sri Vinayagam—When I say extremist, it means one having an extreme Tamilian point of view—would understand the justice of it, even though for the purpose of propaganda and popularity they might preach about Tamil and Tamil language being adopted as the State language. I may be permitted to say that I love Tamil no less than Sri Vinayagam does, and I may be taking more concrete steps for the purpose of development and growth of Tamil than Sri Vinayagam. That is quite a different thing altogether. This could not be made the test to find out whether a Tamilian loves Tamil or not. We have to take note of the context in which we are situated and we have to act in that context. Therefore, the plea that before I ask the University to change the medium of instruction into regional language, I should adopt Tamil as the State Language here is a misleading propaganda and it is likely to create difficulties also. To that extent, he is putting an obstacle in the growth and further development of Tamil and the use of Tamil as the medium of instruction in the University. I am sure this misleading point will not be stressed further by any other hon. Member here and it may not be taken advantage of by others also for the purpose of continuing English as the medium of instruction in the Universities and colleges.

“ Then, Sir, the hon. Deputy Leader of the Opposition referred to the autonomy of the Universities and posed a question whether in the present context of freedom of the country the legislature should not have control over the Universities to a certain extent. In spite of the difficulties I am facing, I am of the view that the University should function as an autonomous body and that the Legislature or the Government should not interfere in the day-to-day administration of the University. They should have complete freedom. But with regard to certain fundamental problems, if they are not properly solved, certainly the Legislature and the Government could not ignore and shut their eyes and say that the University is an autonomous body and therefore they are unable to solve the problems. If those fundamental problems are not solved properly to the satisfaction of the people as a whole, then

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

of course the Government may have to step in. But I am happy that it will not be necessary for the Government or the Legislature to step in at all. After all the Universities are manned by our own people, leaders who have grown with us and even though they might have grown in a different atmosphere altogether, I am sure that the freedom atmosphere will affect them also. I hope that ere long there would be a change of attitude even among those who are pleading hard for the retention of English. After all when I have acquired a certain amount of knowledge in the English language, I think that it is necessary for others also to acquire a knowledge of English. That will be quite beside the point, Sir. Taking the country as such and the context in which we are now placed,—I may be wrong and it is for others to prove that it is wrong—as far as I am concerned I am definitely of the view that there should be a change in the medium of instruction even in colleges and that we should adopt the regional language as the medium of instruction. But I am hoping that it may not be necessary to make it a controversial question and there should be a concrete solution. It is not merely the adoption of Tamil or any other language as the medium of instruction. We should take steps also to see that conditions are created so that the adoption of any particular language will not create difficulties in imparting instructions to our students. People should not be saying that these are the difficulties and then keep quiet. If only proper steps are sincerely taken for the purpose of creating conditions at least in the very near future to adopt regional language as the medium of instruction, as far as I am concerned, I will be more than satisfied. But this argument should not be utilised to keep quiet and allow things to drift as it is at present. That is my only wish, Sir.

“ Finally, Sri Kalyanasundaram referred to our complacency the complacency on the part of Congressmen because of the victory in Andhra, Sir. We do not still minimise the influence of the Communist Party in Andhra. We do not minimise the influence of the Communist Party in any part of the country. We are quite well aware of it. That is why we are also anxious to see that people should be properly educated and they should be informed about the dangers of methods which the Communists advocate. That is why, Sir, I have pleaded with the Deputy Leader of the Opposition that in view of the influence of the Communist Party which he claims, if it is correct, then we should have the freedom to tell the people about the pit-falls underlying those ideals and methods which they advocate. So also they have got perfect liberty to propagate their own points of view. We are not standing in their way. That need not drive either Sri Kalyanasundaram or any member of his party here or any other members outside to despair in their parliamentary programme. I would tell them that they have achieved much more by their parliamentary programme than by what they have done during

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

the past ten or twelve years. I would like them to continue in this House as an effective opposition pointing out errors and acting as watch dogs so that we may function properly. I would always wish to have the Communist Party here as a strong well-knit small party, always discharging the function of a watch dog over this Ministry or any other Ministry which may be functioning, so that democracy may function properly and freedom of people may be guaranteed. Thus people will develop from strength to strength and from prosperity to prosperity and live happily in an ideal State wherein there need not be any room for exploitation between man and man and one sector and another and with equal opportunities to all. That is our aim and in that I am sure that the Communist Party as also the other parties will co-operate wholeheartedly. Thank you, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் 12-40
மந்திரி அவர்களிடமிருந்து ஒரு விஷயத்தை தெரிந்துகொள்ள விரும்பு p.m.
கிறேன். இரண்டு முக்கியமான பிரச்சனைகளுக்கு அவர் பதில் சொல்ல
வில்லை. ஜில்லாக்களில் பிரதேச மொழியில் சர்க்கார் நடவடிக்கைகளை
நடத்துவதற்கு சர்க்கார் என்ன யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்?
சர்க்கார் அமைக்கும் முக்கியமான கமிட்டிகளில் கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர்
களை ஏன் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை?”

SRI K. VINAYAKAM :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒழுங்காக பதில்
சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். நான் ஏதோ ‘cheap popularity’ அடைய
வேண்டுமென்று பேசுவதாக சொல்ல ஆரம்பித்தார். பிறகு மாற்றிக்
கொண்டு விட்டார்கள். மற்றவர்களை விட நான் தமிழுக்காக ஏதோ அதிக
மாக பாடுபடுவதைப்போல் நடக்கிறேன் என்று அவர் சொல்லுவது அவ்வ
ளவு நல்லதல்ல. சித்தூர் தமிழ்ப் பகுதிகள் தமிழ்நாட்டுடன் சேரவேண்
டும் என்பதற்காக நாங்கள் பாடுபடும் அளவுக்கு அரசாங்கம் செய்துவிட்டால்
போதும். அரசாங்கமே செய்துவிட்டால் எதிர்க்கட்சினராகிய எங்களுக்கு
என்ன வேலையிருக்கிறது?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல
விரும்புகிறேன். நான் இப்பொழுதெல்லாம் கோப்பபடாமலும் நன்றாக
வும் பேசுவதாக ஸ்ரீ பழனியாண்டி சொன்னார்கள். என்னிடம் ஏதாவது
நல்ல மாறுதல் ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்கு முக்கியமான காரணம் எதிர்
கட்சி அங்கத்தினர்கள்தான் என்று அவர்களுக்கே சமர்ப்பித்துவிடுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“மந்திரி அவர்கள் இனிமையாக
பேசினார் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அவரு
ருடைய கொள்கையில் ஒருவித மாறுதலும் ஏற்படவில்லை. இந்த ஒரு
விஷயத்தில் அவருடைய கொள்கையில் ஏதாவது மாறுதல் பிரதிபலிக்
கிறதா என்று பொருத்திருந்து பார்த்து அடுத்த வருஷம் எங்களுடைய
வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறோம். இந்த வருஷம்
இதை வோட்டுக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.”

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘That the allotment of Rs. 75,27,100 under Demand IX—
Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by
Rs. 100.’”

The cut motion was put and lost.